

** MARTIJN

JUNI 1983

IN DIT NUMMER;

GRONINGSE FLIKKERS
LETTEN OP DE
KLEINTJES
SUPER'AKTIVITEIT IN
in het HOGE NOORDEN.

HOMOBIEL !!!

DEN HAAG in de BAK-
(fiets) 'n aktieverslag
JAAP VAN MEEKREN
BEDANKT !!!

TITO:

'n Philippijns wondertje...

VROUWE JUSTITIA

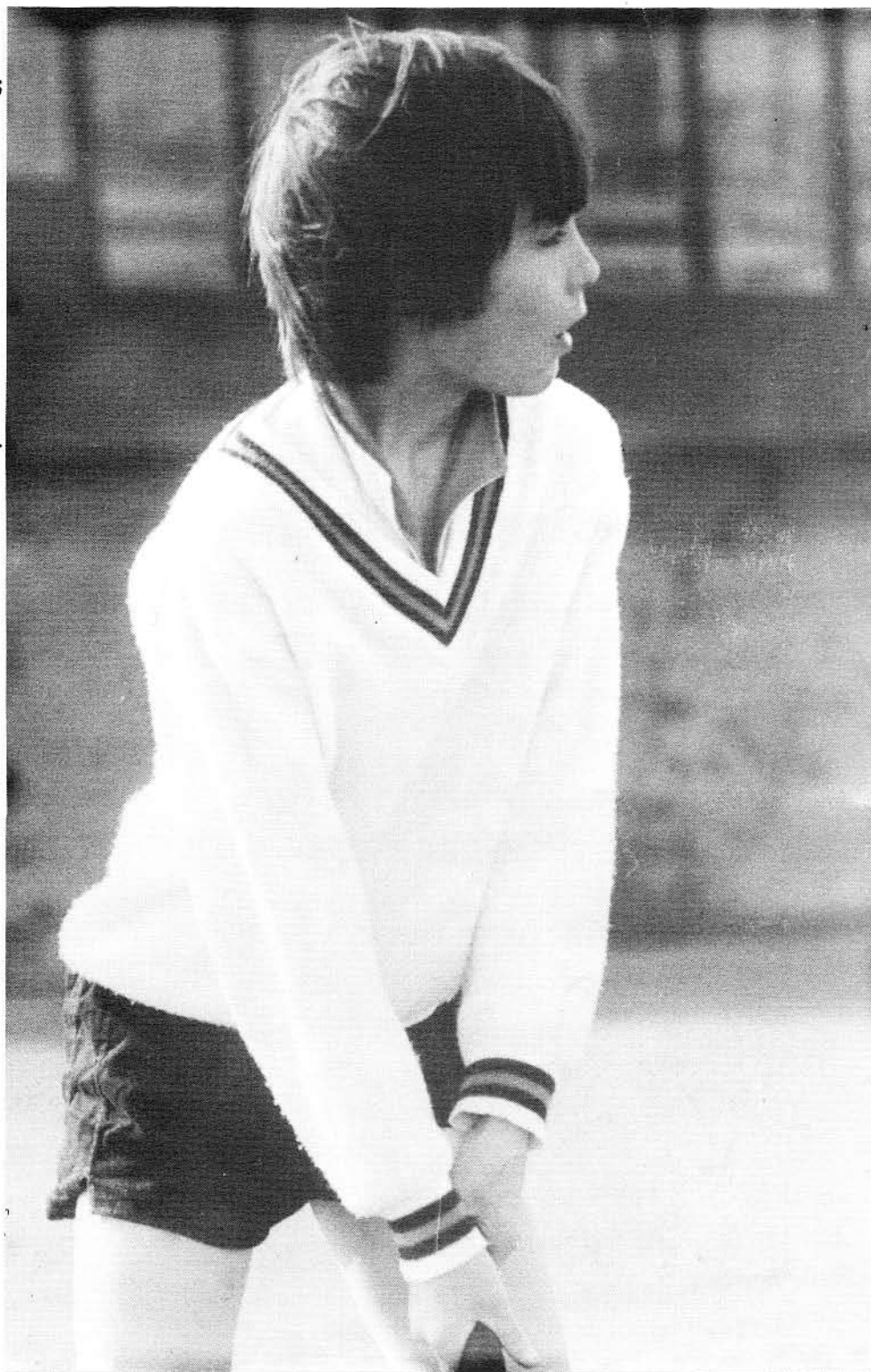
'n case-story van een
lezer.

VERHALEN

KORT GEKNIPT

LUCKY PETER

EN NOG VEEL MEER ...

INFO-MAANDBLAD

OVER **Jeugdseksualiteit** EN **Pedofilie**

MARTIJN, onafhankelijk informatieblad over
JEUDESEKSUALITEIT EN PEDOFILIE.
Verschijnt 10 x per jaar.
Een uitgave van Vereniging MARTIJN
ingeschreven bij de Kamer van Koop-
handel te Meppel in het Verenigings-
register onder nummer: V 047155;
in samenwerking met de A.F.P.I.

redactie

Theo Gerritsen
Henk Werkman
Guus Geerlings
Rob van Duyvenbode

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER:

Thijs Brandsma
Wouter
Sebastiaan
Arnold
Adrie
Frans
Martin van Haren
Pink Panther
Fred
Ben F#ss
Piet Horsten
Werkgroep JEP Den Haag

ILLUSTRATIES:

RICHARD STEEN

FOTO'S:

ABOCAS-NOORD HOLLAND
pag. 1 - cover
FOTO AKKI -AMSTERDAM
pag. 3,4,8,14,15,
WIM - MAASTRICHT : pag. 10
TON - pag. 11
PINK PANTHER - pag. 17
Theo Gerritsen - pag. 19
THIJS BRANDSMA - pag. 22
foto's van lezers - pag. 20

VORMGEVING EN LAY-OUT:

Theo Gerritsen
Thijs Brandsma
Henk Werkman

DRUK:

VERENIGING MARTIJN,
met gebruikmaking van de
apparatuur van drukkerij
PAPYRUS - Rabenhauptstraat 12
GRONINGEN. tel. 050-260588.

abonnement

VERKOOPSPRIJS:

Losse nummers -----f 5,00
per post -----f 7,50

Abonnement inclusief lidmaatschap
vereniging MARTIJN-----f 32,50
per half jaar.

U ontvangt daarvoor 5 nummers van ons maandblad
+ 2 maal het leden-verenigingsnieuws VEMAR
NIEUWS.

De abonnementenadministratie loopt van 1 maart
tot 1 september. U kunt echter op elk moment
lid/abonnee worden. Tussen 1 maart en 1 sep-
tember wordt u het bedrag in rekening gebracht
evenredig aan de tijd dat u tot 1 september lid
en abonnee bent. Op 1 september ontvangt u
van ons een accept-girokaart voor het 2e
half jaar. Tussen 1 september en 1 maart geldt
ook het bovenstaande.

MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP
ONZE ACCEPT-GIROKAART;

U kunt uw abonnement opgeven, schriftelijk
of telefonies aan het redaktieadres van MARTIJN.

GIRONUMMER VERENIGING MARTIJN:

5459646

of bankrelatie A.B.N. -Hoogeveen
rekeningnummer 574229507

t. n. v. Vereniging MARTIJN Hoogeveen

inhoud

pag. 3 Typofilie
pag. 4 Ze geven signalen
pag. 6 Paw
pag. 7 Opsporing verzocht
pag. 8 Pedofiel, kind van de rekening
pag. 9 Volgens Bartje
pag. 10 Lucky Peter
pag. 12 Brievenbus
pag. 13 Pedo's en Flakkers
pag. 14 In the Picture
pag. 16 Kort geknipt
pag. 17 Tito
pag. 18 Vrouwe Justitia
pag. 20 Foto's van lezers
pag. 21 Mijn liefde
pag. 22 Hollandse Nieuwe

SLUITINGSDATUM COPY: MARTIJN NUMMER 11 6 JULI. VERSCHIJNINGSDATUM: OMSTREKS 15 JULI

REDAKTIE-ADRES:

Maandblad MARTIJN,
Helios 79
7904 HC HOOGEVEEN.
Tel. 05280 - 74938

Niet-redactionele artikelen gepubliceerd
onder eigen naam komen voor verantwoorde-
lijkheid van de auteur, en behoeven niet
per definitie overeen te stemmen met de
mening van de redactie.

© Martijn - 1983.

Typofilie.

Eigenlijk zou het laatste nummer van deze jaargang nu voor u liggen, maar: SURPRISE !!!! Wij gaan nog even met deze jaargang door. MARTIJN verschijnt 10 x per jaar, maar omdat wij in december met een tussennummer zijn verschenen en nummer 5 van ons blad in januari uitkwam zijn wij één nummer voor op ons aantal. Volgende maand zult u dan ook Martijn nummer 11 ontvangen, een dubbelnummer voor de maanden juli-augustus. U zult dus voortaan elke keer in december en in juli een dubbelnummer van ons blad tegenmoeten mogen zien. Voor de eerstvolgende MARTIJN hebben wij een zeer speciale verrassing in petto. Let dus goed op.

In dit nummer heel wat activiteiten. De werkgroepen in ons land zijn gelukkig bijzonder actief. Meer nieuws daarover op pagina 13 en 22. Maar niet alleen de werkgroepen zijn actief, ook wij - op kantoor - kennen er wat van. Sinds enige weken hebben wij een nieuwe ster aan het firmament; HANSJE, (nou ja, dat -Je kan je eigenlijk beter weglaten). Pas geslaagd voor zijn examen LEAO versterkt hij hier nu het administratieve team. (Felicities voor Hans kunt u richten tot het redactie-adres, ook kado's voor hem zijn daar van harte welkom). Wij zijn erg blij met deze 15-jarige, die zich meer dan 100% inspant om van MARTIJN ook een goed produkt te maken. Het zal aan hem in ieder geval niet liggen.

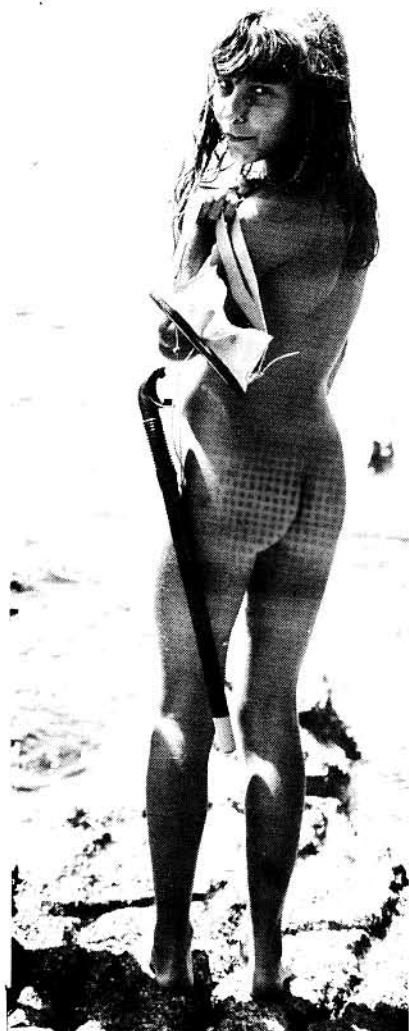
Erg blij zijn we met de bijdrage van BEN FUSS (pag. 4 en 5). Ben heeft zich bereid verklaart af en toe een bijdrage voor onze Mar-

tijn te leveren. Ook verschillende andere bekende schrijvers zult u regelmatig tegenkomen bij het lezen van ons blad. In nummer 9 hebben wij beloofd terug te zullen ko-

men op de evaluatie van de ontmoetingsdag op 23 april. Verschillende knelpunten zijn boven tafel gekomen en wij kunnen u verzekeren dat wij bij de organisatie van een volgende ontmoetingsdag daar zeker rekening mee zullen houden. Punten zoals o.a. een jeugdprogramma, introductie, werkgroepjes met een bepaald thema zijn behandeld. Door de stroom van reacties hebben wij nu al een volgende dag gepland. De juiste datum is nog niet bekend maar die zal ergens in september liggen. De plaats zal hoogst waarschijnlijk Slot Assumburg te Heemskerk zijn. De bedoeling is om er dan een heel weekend van te maken, van vrijdagavond tot zondagmiddag. Wij houden u hiervan vanzelfsprekend op de hoogte.

Verder vraag ik u uw speciale aandacht voor pag. 17. Een bekende Nederlander die hier de voorkeur geeft aan het pseudoniem PINK PANTHER vestigt uw aandacht op de adoptiemogelijkheid van één of meerdere Philippijnse kinderen. Deze mogelijkheid is er ook bij andere instanties, welke wij ook ondersteunen, een verschil echter hiermee is dat deze (uw?) hulp direkt gericht is naar TITO 3. Persoonlijk contact bestaat al en vanuit dit contact wordt hulp geboden. Wij bevelen deze actie van harte bij u aan. Het zou erg fijn zijn als u het MARTIJN mogelijk zou maken deze kinderen financieel te adopteren. Voor buitenstaanders tevens het bewijs dat pedofilie niet alleen seks is, maar werkelijk betekent houden van kinderen !!! Ook op afstand. Enkele mensen hebben al positief gereageerd op onze bouwsteenactie (zie pag. 9). De stand van onze actie ziet u vermeld op pag. 23. Elke steen is een verkochte

bouwsteen. Wij hebben jammer genoeg een afwijzing ontvangen van de NVSH tot een financiële bijdrage. Willen wij onze plannen goedkoop realiseren (zie ook nr. 9) dan zullen wij veel van deze stenen aan de man moeten brengen. Voelt u zich betrokken bij de doelstelling van vereniging Martijn en wilt u iets doen ??? Helpt u ons dan a.u.b. door middel van uw steun aan deze actie. Wij kunnen NIET zonder UW hulp!!! Draagt u ook uw (bouw) steentje bij ???

Tot slot, weet u nog iemand die MARTIJN zou willen ontvangen? Net als alle grote (en kleine) omroepen heeft Martijn nu ook een ledenwerfactie-aanbieding. (jammer ik kon geen langer woord verzinnen). VANAF NU: Lid/abonne op MARTIJN tot 1 maart 1984 worden kost u slechts f40,00. Geef u nú op. Ja toch ??????!!

Tot de volgende keer.

ZE GEVEN SIGNALEN

EEN THEMA -AVOND OVER
SEKSUELE VOORLICHTING.
(een bijdrage van Ben Füss)

Bij deze het verslag van de thema-avond over seksuele voorlichting van 29 februari j.l.

De avond was belégd door de werkgroep KINDEREN VAN OUDERS MET KINDEREN IN DE PUBERTEIT KOKIP. Deze groep is als zelfhulpgroep ontstaan en dat er nog steeds veel behoefte is aan een dergelijke groep, bewees deze avond.

Bennie hield een inleiding en zijn verhaal is eigenlijk exemplarisch voor de ervaringen van kinderen van met name moderne ouders. Hier het verhaal en ook iets van de discussie.

Je leeft een tijdje rustig voor de vuist weg, je gaat naar school, je hebt een kameraadje, je doet spelletjes en ook dingetjes die je niet tijdens het eten aan tafel doet, nou ja, niets bijzonders.

Vader en moeder zijn ook niet bijzonder. Ze hebben vrienden en vriendinnen, ze zijn al jaren lid van de NVSH en ze maken wel 's ruzie.

Dat doen ze liefst alleen, op hun slaapkamer of in de huiskamer als wij al naar bed zijn.

Dat kun je dan horen vooral doordat de TV ineens uit is, een vreemd geluid.

Maar niet zolang geleden merkte ik dat er iets niet goed zat.

Aan mijn vader merkte ik niet zoveel, maar moeder deed vreemd, zenuwachtig leek het.

Bijvoorbeeld juist op rustige dooie momenten, wanneer ik het eigenlijk gezellig vind thuis, deed ze af en toe spastisch of zo.

Dan doet ze d'r mond open, zegt bijna wat, bloost en zegt dan verder niets, of ze zegt dat er niets is.

En het gekste is dat mijn jongere broertje zoiets nog nooit met 'r heeft meegemaakt.

Het speelde trouwens pas sinds ik in de 6e klas zat.

Achteraf gezien kun je je er wel vrolijk over maken.

Heel toevallig kwam ik erachter. In mijn klas zit Winnie, nou ja,

dat is zijn bijnaam, Hubert heet hij, en die heeft ook NVSH-ouders.

Hij hoorde mij een keer met Robbie, mijn broertje, erover praten en toen zei hij: zijn ze lid van de NVSH? Ja, zei ik.

O, dan willen ze voorlichten, stelde hij de diagnose.

Direct zagen we wel dat hij een kenner was.

Hij is trouwens met meer van die dingen wat eerder dan ik.

Met zijn hulp gooide ik het vrijdagmiddag in de groep, dat is iets van de laatste tijd.

Onze juf, Thea Thijssen, vond 't wel zinnig, zei ze, dat wij met onze seksualiteit kwamen.

Nou, dat sloeg natuurlijk weer nergens op, maar toen bleek dat 14 van de 25 kinderen ermee zaten. Het is niet eens zo ingewikkeld.

Op een gegeven moment krijgen ze, als ze kinderen van een jaar of 10 hebben, de neiging om voor te lichten.

Voor ik vertel wat dat is moet ik even uitleggen dat ze het niet allemaal hebben.

Bijvoorbeeld Tinie en Wim hebben ouders die heel ouderwets zijn en naar de kerk gaan.

Nou, die hebben het dus helemaal niet.

En Ria d'r moeder die met een vriendin samenleeft heeft het ook niet, hoewel die weer altijd al gezeurd heeft.

Maar dat voorlichten zelf houdt meestal in dat ze de behoefte krij-

gen te zeggen dat zij het heel fijn hebben samen.

Daar begint het mee en het is al heel belangrijk dat je ze dan laat merken dat je het echt gelooft.

Waarom is dat zo belangrijk?

Omdat anders de sfeer niet zo is dat ze verder kunnen praten.

En het moet eruit anders blijft het steeds terugkomen.

Maar nu het probleem exact gesteld.

Kijk, al jarenlang zijn er bij mij thuis twee gelegenheden dat ze zich terugtrekken.

Met ruzie - dat vertelde ik al - maar ook op zondagochtend.

Dan hebben ze geen ruzie maar dan vrijen ze.

Daar willen ze niemand bijhebben, dat is altijd al zo geweest.

Eén keer zat de deur niet op slot en toen ik binnenliep begon mijn moeder heel gek, heel hoog te lachen.

Volgens mij waren ze toen aan 't vrijen.

Maar wat is nou het punt?

Als je zo oud bent als wij, zoals we hier zitten, dan krijgen zij 't idee dat ze ons erbij zouden moeten laten.

Eigenlijk zouden ze de deur nooit op slot hebben willen doen.

En, wat in mijn geval dan weer niet opgaat, sommige kinderen hebben ook gemerkt dat ze hun ouders een groot plezier doen door dan "toevallig" even de slaapkamer binnen te lopen.

Dat werkt ook best wel goed, want dan krijgen zij de indruk dat je graag iets van hun gedoe ziet,

maar nu een smoesje hebt gevonden om binnen te komen, waarop zij dan weer jou kunnen aanmoedigen vooral gerust nog even te blijven, door zo gewoon mogelijk te doen en vooral over het-weer-van-vanmorgen te praten. Maar achteraf vragen zulke ouders dan wel een keer zo langs de neus weg of er nog iets te bespreken valt.

Of ze zeggen dat Jantje of Pietje best wel 's morgens de slaapkamer mag binnenkomen, hoor!

Leuk toch??

Of, of Jantje en Pietje wel begrepen wat ze deden?

Zoiets moet je eigenlijk afkappen met een eenvoudig ja, want anders krijg je een heel verhaal en daar moet je de tijd voor hebben. Maar terug naar mijn ouders, die zijn dus van het type dat de deur nooit dicht had willen hebben. Dat geeft dus het probleem, dat ze uit willen leggen wat er achter die deur gebeurt, dat dat heel leuk is en heel gewoon ook, maar ze weten niet hoe ze het moeten verkopen dat die deur op slot zit. Dit probleem wordt in de praktijk opgelost door zelf het initiatief te nemen.

Niet door naar henzelf te vragen maar door te vragen over iets-dat-je-bij-jezelf-gemerkt-hebt.

Of vragen naar het verschil tussen jongens en meisjes.

Theoretisch gesproken ligt dit niet zo voor de hand maar in de praktijk blijkt het goed te werken. Het punt is dat zij in deze periode gaan letten op signalen van onze kant.

Bijvoorbeeld het signaal dat je eigenlijk wel eens in de slaapkamer zou willen kijken.

Zoiets verwachten ze.

In ons geval moet je dat dus niet doen, maar vervangen door een vraag van wat daar nou gebeurt. Dat moeilijke punt van dat de deur dicht zit, is ook perfect op te lossen door, juist als er een lichte aarzeling in de toelichting komt, begripvol op te merken dat zijzelf natuurlijk "anders zijn opgevoed".

Deze opmerking doet wonderen, waarschijnlijk omdat hij de suggestie bevat dat die gesloten deur en zo toch niet betekent dat wij

fout zijn opgevoed door hen.

Maar zeker is dit niet.

Tot zover Bennie.

varianten

Gezegd moet worden dat er toch veel varianten van dit probleem bestaan.

Punt is dat je de signalen die ze uitzenden moet proberen op te vangen.

Een prima boekje hiervoor is *Jongens-meisje/man-vrouw*.

Dat geeft een goed idee van de mogelijke dingen waar ze graag over zouden praten.

Zelf kom je daar niet altijd zo gauw op en dan gaan kostbare mogelijkheden van contact voorbij, onbenut.

Neem het geval dat Edwin vertelde in de discussie.

Zijn moeder vroeg hem of zijn vriend Vincent nog vaak met poppen speelde.

Eerst dacht hij dat z'n moeder het leuk vond dat Vincent zo'n kunstzinnig type was en hoopte dat hij ook zo zou worden.

Later hoorde hij van z'n oudere zus dat z'n moeder dacht dat Vincent homofiel werd en wou weten of ze samen spelletjes deden.

Graag had z'n moeder hem dan laten weten dat zij daar helemaal geen moeite mee had.

Maar daar was het dus nooit van gekomen en zo was moeder zich blijven verwijten dat ze haar Edwin niet had laten weten achter hem te staan en te steunen toen hij dat misschien best nodig had. Dit zijn dingen waar je zelf allicht niet op komt.

Kortom, Edwin had de vraag achter de vraag niet tijdig herkend. Maar zo'n boekje haalt het toch niet bij een echte praatgroep. Het loopt ook gauw wat achter. Door het uitwisselen van ervaringen gaan de dingen ook veel meer leven.

Als je de eerste symptomen opvangt is het zaak spoedig een geschikte gelegenheid te vinden. Laat je het een tijdje waaien, dan worden ze steeds spastischer, gaan ze steeds ingewikkelder doen.

Ze gaan zich steeds ongelukkiger voelen en zelf ga je steeds meer de neiging krijgen verhalen, zoals eerder gezegd, af te kappen

met een nietszeggend "weet ik al!".

Zo gaat dat en het vervelende ervan is dat je zelf de dupe ervan wordt.

Want geef je ze niet tijdig de gelegenheid om met zichzelf te komen, dan krijgt de sfeer thuis iets gedwongens, je vervreemdt van elkaar.

En niet zelden gaat in deze periode het ontspannen contact met de ouders verloren om nooit meer goed te komen. En je moet nog zeker een aantal jaren met ze doen.

De werkgroep heeft al goede ervaringen opgedaan met rollenspe-len.

Bijvoorbeeld om, als het al een beetje uit de hand gelopen is, niet in lachen uit te barsten als ze je ineens toch nog confronteren met uitleg of vragen.

Annemieke en Rob hebben zo leuke ervaringen ingebracht.

Annemieke had een keer een pornoblaadje laten slingeren.

En Rob had tijdens de vakantie met Vim een kwakje gemaakt in z'n beddegoed.

Dat bleef een heel tijdje ruiken. Zoiets wordt opgemerkt en ze waren inderdaad tevreden over het resultaat.

Voornaamste les: Neem zelf het initiatief op een moment dat het je uitkomt en je er tijd voor hebt. Bennie sloot de avond af met dat ze gemerkt hadden dat er nog te velen het als alleen hun eigen probleem zien.

De gesprekken leren dat je niet alleen bent, dat het "ons" probleem is en eigenlijk blijkt het "hun" probleem te zijn. Het is de maatschappij die veroorzaakt dat onze ouders willen voorlichten en dat ze daar dan zo'n moeite mee hebben.

De werkgroep werkt al samen met de Kindertelefoon die steeds meer vragen krijgt van wanhopige kinderen.

henkie

notulist van KOKIP
(met dank aan BEN FÜSS)

BESTE LEZERS,

Ik ben nieuw, mijn naam is FRANS.

Ik ben dertien jaar.

Mijn hobby's zijn ponyrijden en tennis.

Mop Van De Maand

TWEE GEKKEN FIETSEN NAAST ELKAAR.
ZEGT DE EEN TEGEN DE ANDER:
"LAAT MIJ NU OOK EENS IN HET MIDDEN
FIETSEN???"

Hallo WIM

Wij van de PAW vinden het erg
fijn dat je ons het dobbelsteentje
hebt opgestuurt.

Wij hopen dat je ons vaker wat
schrijft.

Wij van de PAW wetten het wel.
HET ANTWOORD IS 53.

MENEER

A.RIFAK

VISITEKAARTJE

Zoek in dit VISITEKAARTJE een
land.

STUUR DE OPLOSSING NAAR

Maandblad MARTIJN

Helios 79

7904 HC

N.L.

HOOGVEEN.

POSTBUS 6000 - 1200 GX HILVERSUM
POPMUZIEK, INFORMATIE, ONDERZOEKEN
SERVICE VOOR JONGE MENSEN.
VARA TELEVISIE

KAADSEL ???

WAT IS EEN EGEL MET EEN SLANG GEKRUIST??
Antwoord staat in de volgende MARTIJN.

PEDOFIEL.

Wat houdt dat eigenlijk in ???

Ze houden meestal van meisjes en jongens.
Pedofiel, iemand die van kinderen houdt
en leuke dingen met ze doet.

Onder andere uitgaan en ook wel vrijen.
Ik ga ook met een pedofiel om.

Maar niet zoals jullie denken, rare din-
gen doen of zo, maar wel plezier maken,
naar Slagharen, Hellendoorn, skelteren
en nog veel meer van die leuke dingen.
Veel mensen denken dat ik aangerand
wordt, of verkracht door een pedofiel,
maar dat is NIET het geval.

HELEMAAL NIET !!!!!!!!!!!

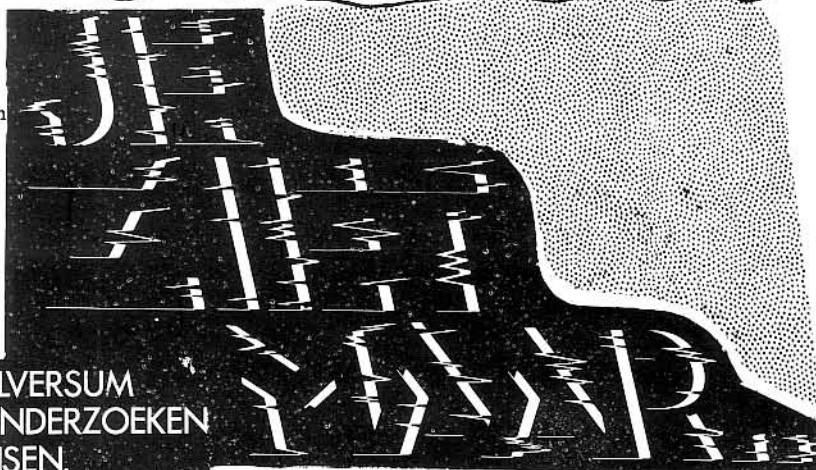
Mijn vriend is een leuke vent waarmee
ik veel lol kan hebben. Wij houden erg
veel van elkaar en mijn vriend van
school houdt ook van die pedofiel.
Hij heet Adrie. Wij hebben het erg
fijn met zijn dröetjes en heel veel
plezier en wij zijn ECHT nog NOOIT
VERKRACHT. !!!!!!!!!

(nee hoor !!!!! echt waar)

Reakties kunnen jullie schrijven naar
PAW voor FRANS en ADRIE.

groetjes van FRANS,
en veel plezier.

Er zijn drie eilandjes,
op de eerste staat een man,
op het tweede een ezel,
op het derde eiland een palmboom met
een kokosnoot erin.
Hoe kan de man nu bij die kokosnoot komen
en hem op te eten, die man kan NIET zwemmen.

BROMMERLIEFDE

Van jongst af aan hield ik al van brommer rijden. Toen er bij ons voor het eerst een brommer in huis kwam, vroeg ik gelijk of ik er even op mocht rijden. **HET MOCHT!!!**

Ik vond het zalig! Jammer genoeg mocht ik er toen verder niet meer op rijden. Maar op een dag ging de brommer kapot. Dat vond ik erg jammer, daarom probeerde ik hem te repareren. Daarbij kreeg ik hulp van mijn vriend. En **HET LUKTE!!!**

Maar toen kwam het leukste nog want....

IK MOCHT HEM HEBBEN!!!

We hadden toen 2 brommers in huis. Maar...

de tweede brommer werd nooit gebruikt.

DAAROM MOCHT IK DIE OOK HEBBEN!!!

Toen had ik dus 2 brommers. De eerste was een **MOBYLETTE**, en de tweede was een **VESPA**. Brommerkenners weten dat dat **damesbrommertjes** zijn. Maar ik wilde ook wel eens een **herenbrommer** hebben. Dus ging ik er een kopen. Het was een **BATAVUS** met 2 versnellingen.

Die reed heel wat lekkerder dan de damesbrommertjes. Hij liep 67 km. Toen heb ik ook nog 2 **SOLEXEN** gekocht. Toen had ik mijn record aantal brommers. Maar toen ik na een weekend logeeren weer thuis kwam, waren mijn brommers verkocht. Hoe en waarvoor weet ik nu nog niet. Maar gelukkig kocht de buurjongen een **crossmotor** zodat ik nog wel kon rijden. Maar ik heb nu weer een eigen brommer gekocht.

Dus is het weer

SCHEUREN

WOUTER

HET STAARTJE VAN

De ongeveer 35-jarige man, die sinds mei 1980 regelmatig heeft geprobeerd ontucht te plegen met meisjes van 6 tot 12 jaar, heeft na de uitzending van **OPSPORING VERZOCHT** (zie Martijn nr 8) op 7 maart kennelijk zijn activiteiten gestaakt om uit de greep van de politie te blijven. Aangezien nieuwe aangiften sinds die tijd zijn uitgebleven, moet de afdeling jeugdzaken van de rijkspolitie in het district Alkmaar, vanwaar het onderzoek naar de "kinderlokker van Noord-Holland" wordt gecoördineerd, die conclusie wel trekken.

Een onderzoek, dat - helaas, zo zeggen de politiemensen - min of meer op dood spoor is gekomen. Alleen wordt er nu nog gezocht naar een blauwe Citroën GS. Het is zo goed als zeker dat de gezochte man, die met poppen de interesse van jonge meisjes probeerde op te wekken, daarin rijdt. Toch zijn opperwachtmeester Struijs, hoofd van de dienst jeugdzaken en de leider van het coördinatieteam, opper Tom Janse, niet ontevreden over hetgeen het onderzoek tot nu toe heeft opgeleverd. Want door de ruim 300 tips, die na de uitzending binnen kwamen, kon de politie in West-Friesland een andere man aanhouden, die toegaf dat hij 15 keer openbare schennis der eerbaarheid had gepleegd.

"Opvallend was, dat wij van slechts 5 gevallen op de hoogte waren gebracht. In tien zaken is dus geen aangifte gedaan" zo licht Struijs toe.

OPSPORING VERZOCHT

Zes politiemensen zijn 6 weken lang bezig geweest honderden tips na te trekken. Uit de stroom tips rolde uiteraard informatie over bekende en nieuwe figuren. **STUK VOOR STUK HEBBEN WE ZE NAGETROKKEN, MAAR BIJ NIEMAND KONDEN WE HET KAARTJE VAN DE POPPENZAAK HANGEN**, zegt Tom Janse.

Volgens hem ligt dat aan de taboesfeer, waarmee het publiek zedenmisdrijven nog steeds omgeeft. "Nergens voor nodig, want iedereen kan op onze discretie en op serieuze behandeling van elke aangifte rekenen".

(Zou het soms ook mogelijk zijn dat die 10 kinderen en hun ouders aangifte niet noodzakelijk vonden, meneer Struys?? - red. martijn)

Elk vrij uurtje van het team wordt nu besteedt aan het natrekken van de ruim 6000 in Noord-Holland geregistreerde Citroën GS. Het is vrijwel zeker dat de dader in zo'n wagen rijdt. Het publiek reageert uiterst emotioneel op deze zaak - volgens opper Struijs - Het grijpt de mensen erg aan, ook al kom je alleen maar met zakelijke informatie. Maar aan de andere kant ebt die onrust toch weer vrij snel weg.

Het positieve van zo'n t.v. -programma is volgens hem, dat een heleboel mensen over de drempel worden geholpen hun informatie bij het politiebureau te spuien. In hoeverre het op deze manier betrekken van het publiek bij de poppenzaak ook zijn uitwerking heeft gehad op de dader, dan wel op anderen bij zedenmisdrijven betrokken lie-

den, is volgens hem moeilijk in te schatten. Opvallend was wel, dat 2 dagen na de uitzending langs de z.g. kleine Afsluitdijk een plastic vuilniszak met enkele honderden dia's van jonge meisjes werd gevonden. Meisjes, gefotografeerd op speelpleinen, het strand of in andere situaties. "Aan de foto's was te zien, dat ze zowel in Nederland waren gemaakt als in het buitenland. En de opstelling altijd zodanig, dat de kinderen er niets van merkten". Het team is dan nu ook naarstig op zoek naar iemand die iets kan vertellen over een (amateur)fotograaf die zich op dergelijke onderwerpen toelegt, elke tip - aldus Janse - is bij de politie van harte welkom.

De dader is waarschijnlijk na de uitzending nooit meer actief geweest, omdat hij misschien aanvoelt dat het net toch langzamerhand om hem heen wordt dichtgetrokken. Iedereen is immers attent. Zelfs in speelgoedwinkels en warenhuizen met een speelgoedafdeling wordt extra gelet op mannen die zich bij het kopen van poppen vreemd gedragen. (Als u een verjaardag in het verschieft hebt voor uw nichtje pas dan op, voor u het weet bent u verdacht!! - red)

Er zijn na Opsporing Verzocht nog wel aangiften gedaan, maar de persoonsbeschrijvingen klopten niet met de dader.

JAAP VAN MEEKREN BEDANKT VOOR DE ORGANISATIE VAN DEZE KLOPPJACHT, JE HEBT SUKSES !!!

redactie MARTIJN.

PEDOFIEL – KIND VAN DE REKENING

STAP VOOR STAP HEEFT DE HOMOBEWEGING ZICH ONTWORSTELD AAN DE BANVLOEK VAN ONZE OP CALVINISTISCHE LEEST GESCHOEIDE NEDERLANDSE SAMENLEVING. IN SCHRIL CONTRAST HIERMEE STAAT DE POSITIE VAN PEDOFIELEN, WIENS GEVOELEN NOG IMMER ALS VERDERFELIJK WORDEN AFGESCHILDERD.

Liefde voorkinderen is zelfs een strafbaar feit in het Nederlandse strafrecht, dat duidelijk stoelt op middeleeuwse normen en waarden en anno 1983 volkomen is achterhaald.

Maar ook op dit gebied manifesteert Holland zich op z'n smalst en blijft, de bekrompen landsaard eigen, vasthouden aan conservatieve waan-ideeën.

Niet alleen op bestuurlijk niveau wordt misgekleund, ook de Nederlander in het algemeen is bedroevend slecht op de hoogte van het fenomeen pedofilie.

Tot op de dag van vandaag waart het spookbeeld van de kinderverkrachter rond.

Alhoewel seksuele misdrijven, gepleegd door pedofielen, zeer zeker ook voorkomen, is het niet representatief voor het beeld dat men van de gemiddelde pedofiel mag koesteren.

Procentueel gezien is verkrachting eigenlijk meer een probleem van "gezonde" (lees heterofiele) mensen.

Wat echter deprimerender is is 't gegeven dat vrijwel niemand zich de moeite getroost om de ware achtergronden te ontdekken, om also tot een realistischer visie omtrent pedofilie te komen.

Liever nog dan onze puriteinse voorvaders te verloochenen, probeert men kinderen "in bescherming" te nemen, onwetend dat men juist door deze instelling de kinderen beroofd van een gezonde ontwikkeling en ontplooiing.

Betutteling in optima forma dus.

De bekende Oostenrijkse psychoanalyticus Sigmund Freud heeft baanbrekend werk verricht op het gebied van onderzoek naar de seksuele belevingen van kinderen. Hij merkte op dat sexualiteit niet iets is dat tijdens de puberteit ontstaat, maar ons als het ware met de paplepel is ingegeven, zij het in een andere vorm dan bij volwassenen.

Het bekende "dokterje spelen" is derhalve totaal onschuldig, ja zelfs noodzakelijk voor opgroeiende kinderen.

Door dergelijke spelletjes leert 't kind belangstelling te krijgen voor aan andermans lichaam, en zijn eigen behoeften en verlangens ontdekken.

Een normaal ontwikkelingsproces, waarin volwassenen uit ethisch oogpunt bezien, niet het minste recht hebben tot ingrijpen.

Een oeroud gegeven is verder dat **sexueel verkeer in een oudere/**

jongere-relatie niet primair staat, net zomin als dat in een heterofiele relatie het geval is.

Echte liefde vormt de basis van elke pedofiele verhouding en sex is een logisch gevolg, hoewel ook niet in alle gevallen voorkomend. Maar probeer dit de massa eens aan het verstand te brengen.

Op vooroordelen gebaseerde denkbelden en waanvoorstellingen woe-keren voort als een kankergezwell en misgunnen twee bevolkingsgroepen een heel stuk levensgeluk. Meer nog dan bij homofilie, is 't moeilijk om pedofilie uit de verdomhoek te krijgen.

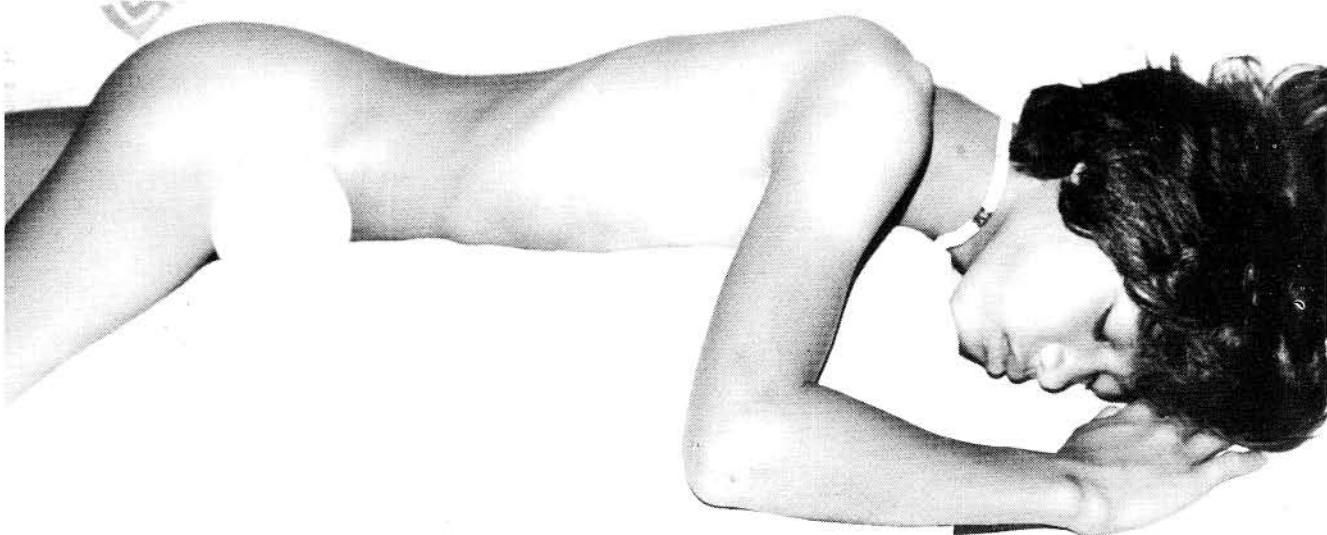
Allereerst dient pedofilie uit de criminele sfeer te worden gehaald, iets waar het absoluut niet in thuishoort.

Ten tweede dient een pedofiel niet te worden beschouwd als een "zieke".

Verliefd-zijn is een normaal menselijk gevoel, waarbij leeftijd geen rol speelt.

Pas als aan deze voorwaarden is voldaan is de tijd daar om dieper op de achtergronden in te gaan. Ik vrees dat ik met deze stellingname utopistisch redeneer, maar bestaat er een ander alternatief? Wie het weet mag het zeggen!!

piet horsten

VOLGENS BARTJE

EEN "GODDELIJK" LESJE IN MODERNE
NAASTENLIEFDE - LUUKJE (NU HIJ
AL WAT OUDER IS WORDT HIJ OOK
WEL LUCAS GENOEMD) HEEFT EEN
VAN ZIJN OUDE BRIEVEN (BRIEF NR.
12) WAT AANGEPAST AAN DEZE TIJD.

HOOFDSTUK 12.

1. Dan zal het gaan als met de tien tienermeisjes,
die met hun bromfietsen uitreden, hun vriendjes
tegemoet.
2. Vijf van hen waren dom, de andere vijf zaten
al een klas hoger.
3. De dommen reden wel op hun brommertjes weg,
maar vergaten te tanken;
4. de verstandigen namen zelfs een reserve-tankje
mee.
5. Ze moesten bij de afgesproken bushalte geruime
tijd op hun jongens wachten.
6. Het was al donker. Toen klonk er motorgeronk
en geroep: Daar komen ze.
7. Maar de bromfietsen van de dommen wilden
niet meer starten.
8. Zij zeiden tegen de verstandigen: Geeft ons
wat benzine, want we kunnen niet weg komen.
9. Maar de verstandigen antwoordden: Nee, er
mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie
samen; dan komen we allemaal vast te zitten.
10. Loopt liever naar een pomp en laat je vol-
gieten.

BOUWSTEEN AKTIE.

U heeft het al kunnen lezen in o. a. de
rubriek Typofilie. Wij vervaardigen de
MARTIJN nu helemaal zelf. Een groot
voordeel is dat met het drukken van
Martijn óók de kosten aanzienlijk ge-
drukt kunnen worden. Ons maandblad
wordt daardoor in kostprijs goedkoper.
Het gevolg hiervan is dat wij gemak-
kelijker eens een GRATIS martijn kun-
nen verzenden aan personen of instan-
ties die hierin wellicht geïnteresseerd
zijn.
Montage en afwerking van ons blad doen
wij nu al in eigen beheer. Dit is ons
o. a. mogelijk gemaakt door lezers van
ons blad die een bijdrage hebben gele-
verd zodat wij tot aanschaf van de daar-
voor benodigde apparatuur over konden
gaan.
Wij kunnen echter nog goedkoper werken
als wij ook zelf drukken. Daarvoor zijn
diverse (meestal erg dure) machine's nodig.
Wij hebben echter de hand weten te leg-
gen op een complete drukkerij-inven-
taris, met een balanswaarde van
f30.000,=, die ons echter - uit soli-

11. Maar terwijl ze onderweg waren om te gaan
tanken, arriveerden de jongens, en de meisjes
die klaar stonden reden met alle jongens mee
naar de dancing en de deur ging op slot.
12. Later kwamen ook de andere meisjes en
vroegen aan de uitsmutter of ze er ook in
mochten.
13. Maar deze antwoordde: Voorwaar, ik zeg
jullie: Jullie hebben geen introductie? Ik
ken jullie niet.
14. Weest dus waakzaam, want u kent dag
noch uur, ook al denkt u een uitstekend
datum-polshorloge gekocht te hebben.
15. Maar ik zeg u wel: Oordeelt niet, opdat
u niet geoordeeld wordt.
16. Want met het oordeel dat u velt, zult u
geoordeeld worden, en de duimstok die u ge-
bruikt, zal men ook voor u gebruiken.
17. Waarom kijkt u naar de scheef zittende
stropdas van een ander en merkt u niet de open-
staande gulp bij uzelf?
18. of hoe kunt u tot die ander zeggen: Laat me
die das even recht doen, en zie, uw eigen gulp
staat nog open !!!
19. Huichelaar, rits eerst uw eigen gulp dicht
en dan kunt u met open vizier de ander tege-
moet treden om hem nog beter de das om te
doen.

lucas

dariteit - wordt aangeboden voor f10.000
EEN UNIEKE KANS. Met deze apparatuur
kunnen wij ook al het drukwerk voor de
werkgroepen etc. zeer voordelig vervaar-
digen. Voordelig omdat wij bijna geen
personeelskosten hebben, daardoor goed
en goedkoper kunnen werken dan de mees-
te drukkerijen. Een eigen drukkerij dus.
Daarom vragen wij uw steun!
Wij hebben f 10.000,= nodig. Wij kun-
nen deze bij een bank lenen, maar dan
zijn de rentelasten erg hoog. Vandaar
ons voorstel: Een bouwsteenaktie.
Voor f 50,*= kunt u een (of meer) bouw-
stenen kopen. Dat is een genummerd
certificaat waarmee u geld aan MARTIJN
LEENT. De rente bedraagt 10%, zodat uw
bouwsteen eigenlijk een waarde heeft van
f 55,00. Vanaf september worden elke
maand door de boekhouder minstens 5
bouwstenen uitgeloot, de houders daar-
van krijgen hun geld + rente dan terug.
Wij hopen op deze wijze de benodigde
gelden bij elkaar te krijgen.
Belangstelling? Neem dan a. u. b. zo
spoedig mogelijk contact met ons op.
MARTIJN HEEFT U NODIG !!!!!!!

alvast bedankt.

LUCKY PETER

door LUUK DRENTH

slot

"Hé Luuk, doe jij het ook eens," vroeg Peter, ik twijfelde maar liet me toch overhalen en suisde even later naar beneden.

Niet alleen viel er sneeuw, maar het vroor ook flink en ik genoot van de winter.

Ik voelde me alsof ik op de top van een berg stond, ik was smoorverliefd op Peter en voelde me zo gelukkig als hij in mijn nabijheid was. Ik genoot van het schaatsen op het kanaal en de wijde blauwe lucht boven mij en als ik naar m'n werk reed van de uitgestrekte witte weilanden en de sprookjesachtige met sneeuw beladen bomen en de schaarse half uurtjes bij Peter in bed.

Maar helaas ook de winter ging ook voorbij, deze ging over in een regenachtig voorjaar.

De maanden gingen veel te snel, het was zo al weer maart, de maand waarin Peter jarig was, twaalf werd hij.

Ik geloof dat het voor mij haast net zo'n belangrijke dag was als voor hem.

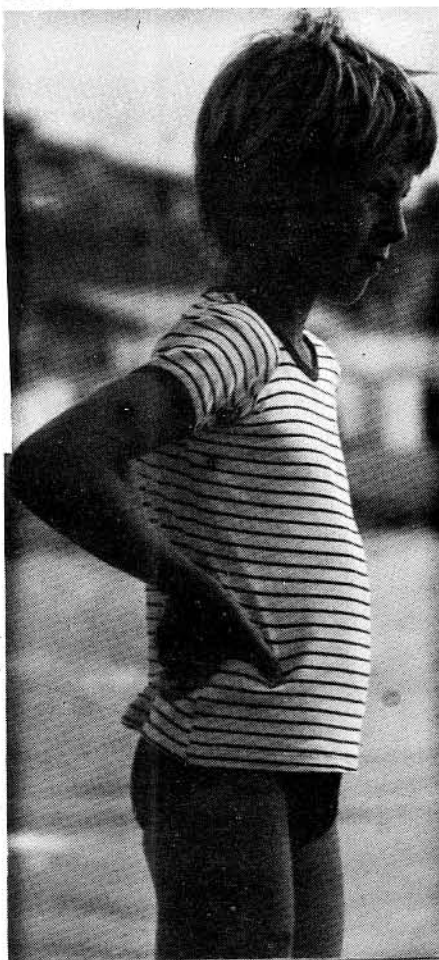
Toen mijn dienst om één uur begon feliciteerde ik Peter door hem een stevige hand en een kus op z'n wang te geven. Omdat het een doordeweekse dag was vierde hij het niet thuis, maar in de groep werd er ook aandacht aan geschonken.

's Morgens was er voor hem gezongen en had hij zijn cadeautje gekregen, z'n stoel was versierd en om half vier zouden we spelletjes doen en werd er getraceerd op lekkers.

Twaalf jaar, in de ontwikkelingspsychologie l'enfant-fait genoemd, af, volmaakt, op de grens van kind zijn op weg naar volwassenheid. Voor mij was hij volmaakt, woorden waren te weinig om weer te geven hoe ik van hem hield, in een gedicht had ik het al eens geschreven: "Als ik niet bij je ben voel ik het gemis."

Dat het niet altijd zonder onenigheid verliep tussen Peter en mij is begrijpelijk. We werkten in de groep met een aantal regels, vrij strak, natuurlijk probeerden de jongens daar onderuit te komen.

Misschien dat mijn speciale relatie met Peter hem een beetje het idee gaf dat hij meer mocht dan de anderen. Op een dag deed hij ook iets, waarvan hij wist dat het niet mocht. Ik weet niet meer wat, ook niet iets ernstigs, maar het versterkte mijn gevoel dat hij bij mij probeerde de grenzen verleggen. Naar de andere jongens toe kon ik dit gewoonweg niet toestaan. Ik riep hem binnen: "Ga maar op de bank zitten," zei ik kort af en ging intussen verder met m'n werkzaamheden.

Toen ik daarmee klaar was kreeg hij van mij een flinke preek, ik eindigde met: "Peter, je weet dat ik je graag mag (er waren andere jongens bij, dus ik zei niet houden van), maar dat wil nog niet zeggen dat je meer mag dan de anderen." Op dat moment haatte ik het, dat ik als groepsleider tegenover hem stond, terwijl ik van hem hield en hij mijn vriendje was. Ik maakte me toen de illusie.

dat het allemaal veel gemakkelijker zou zijn als ik "vrij" was, nu weet ik beter.

Het was niet lang na Peter's twaalfde verjaardag dat hij voor de eerste keer "klaar" kwam.

Het was twee keer gebeurd dat ik bij hem klaarkwam, ik vond het heel fijn dat hij het niet vies vond, zoals mijn vrouw als we geneukt hadden.

Peter wist wat sperma was, ik was ontzettend trots toen er voor de eerste keer wat vocht uit zijn pikkie kwam.

Ik dacht dat het glijvocht was, maar toen ik er aan rook, nam ik de onmiskenbare geur van jongenszaad waar.

"Je bent klaargekomen," fluisterde ik; een kleine lichtvlek viel op zijn gezicht en nooit zal ik die uitdrukking vergeten die daar op verscheen.

Een weerspiegeling van trots, van verbazing, van geluk, hij omhelsde mij en ik voelde dat dit een moment was tussen ons, dat nooit meer geëvenaard kon worden. De laatste maanden dat Peter bij mij in de groep was gingen veel te snel. En voorafgaande aan het definitieve afscheid voelde ik al hoe hij bezig was een andere wereld in te treden.

Op weg naar de volwassenheid, op weg naar de heterofilie. O, we hadden nog wel eens seks, zelfs nog een paar keer zeer uitgebreid (door gecreëerde en toevallige omstandigheden).

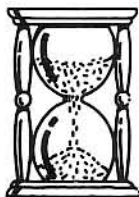
Met weemoed denk ik terug aan de warme zwoele zomeravonden in die juni - maand.

Momenten van onuitsprekelijk geluk en de steeds toenemende gevoelens van onbehagen, van verdriet voor het onafwendbare... zijn vertrek.

Toen kwam de dag dat hij voorgoed ging; het afscheid verliep hartelijk, maar erg vormelijk. Als ik niet geleerd had om mijn gevoelens in bedwang te houden zou ik zeker hebben gehuild. Maar met een schijnbaar opgewekt gezicht ging ik verder met mijn werk.

's Avonds schreef ik het volgende
gedicht:

aan peter

HOE KAN IK IN WOORDEN VERTALEN
DE LIEFDE, DIE IK VOOR JE VOEL.
IK SCHREEF HET AL VELE MALEN,
MAAR WIE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL?
WIE WEET WAT DE LIEFDE VOOR EEN JONGEN IS?
ALS IK NIET BIJ JE BEN VOEL IK 't GEMIS.
IK VERLANG NAAR JOU ALS IK THUIS BEN
EN HET IS OF IK JE AL JAREN KEN.
IK DENK ERAAN HOE IK VAN JOUW NAAKTE LICHAAM

JE JONGENSLIJF, DAT JE ZONDER SCHAAMTE AAN ME

IK VOEL ME ZO EENZAAM EN VERLATEN
NU IK NIET MEER MET JE KAN PRATEN;
VAN JE HOUDEN, JE STRELEN EN JE KUSSEN,
OMDAT JE TERUG GING; DAARIN MOET IK BERUSTEN.
MAAR DAT IS IETS WAT IK NIET KAN.

Lezers van dit verhaal hebben
misschien veel kritiek op de
manier waarop mijn relatie
met Peter is verlopen.
Ik zal ongetwijfeld veel fouten
hebben gemaakt en ik sta er
nu ook anders tegenover.
Maar op mijn manier in de
gegeven situatie heb ik ont-
zettend veel van Peter gehou-
den en hij is nog vaak in
mijn gedachten.

Ook is er misschien kritiek op mijn
schrijfstijl en taalgebruik: ik
heb alleen maar geprobeerd om
gevoelens en gebeurtenissen uit
GENOOT, mijn leven (niets uit dit ver-
haal is fantasie) op een eerlijke
BOOD, manier op papier te zetten.
Als er reacties zijn op Lucky
Peter dan kunt u deze sturen
aan het redactie-adres.

Luuk Drenth

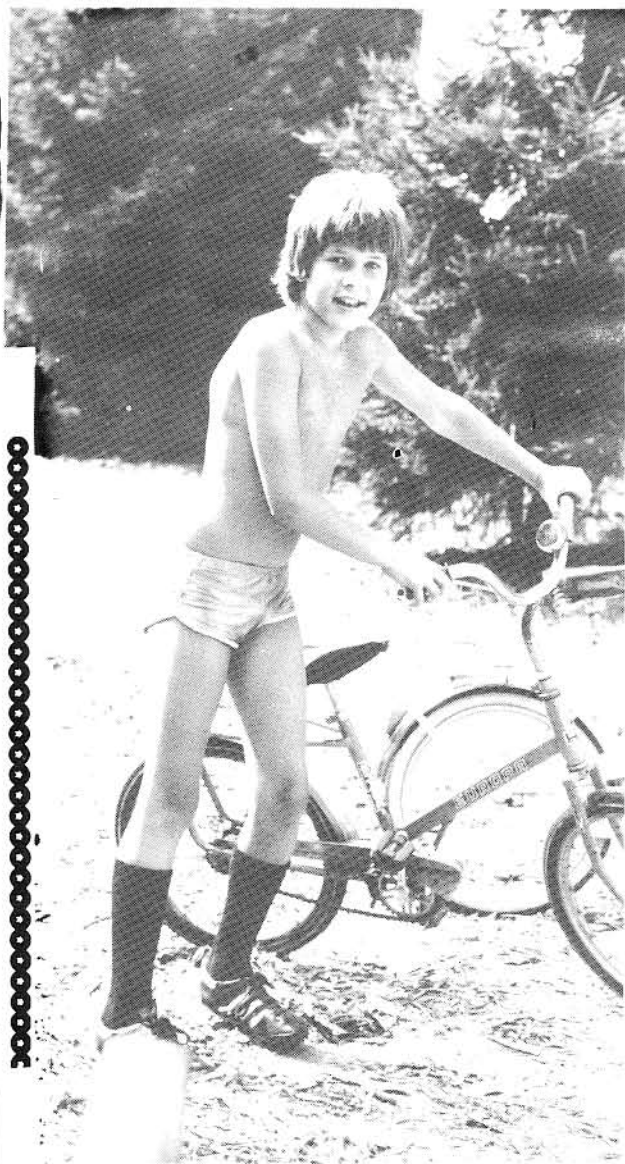

bodemloos...

ER HING OM HEM HEEN
VEEL TE VEEL AAN SCHEMERING, SOMS
ER WAREN STEEDS DAGEN BIJ
MET UREN DIE EEUWEN MOESTEN DUREN
WANT MEN LETTE OP HEM
ANDERS DAN OP DE ANDEREN
OM HEM EN ZIJN DIRECTE OMGEVING
LAG EEN SCHADUWVLEK
MEN VOND HEM PIJNLIJK BEZIG
MET EEN BODEMLOOS LEVENDE LIEFDE
VOOR HET GAVE KLEINE
EN VEEL MENSEN ZEIDEN TOEN
"HIJ GING FOUT, WEG MET HEM!!!"

EN HET KIND, NOG NIET VOLGROEID
DAT HEM ZO MATELOOS HAD GEBOEID
KEEK HEM AAN,
OM BEIDEN HING IETS,
HET MAAKTE HET DONKER TOT NIETS....
EN DE TOEKOMST VOL WENSEN

ABEL

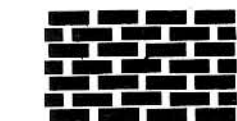

Reakties van Lezers

Dear Editor,

First I wish to give my gratitude and thanks to you for your responds, I know your a busy man and your time is greatly appreciated.

In our country it is almost a life-time sentence in prison for having a loving relationship with a person under the age of fourteen years. My preference is girls between the age of 8 to 13. In 1987 I will be in the position to move to another country where the laws are lenient. Waiting on those better days; sincerely yours,
JOHN - CARSON CITY -USA.

Beste mensen,
Ik ben bereid om een 10-tal
BOUWSTENEN voor mijn rekening te nemen, dus voor een totaal van f500,00. Laat maar weten wat te doen.
Veel sukses met ONZE Martijn;
WIM

Beste Theo,
Vooreerst wil ik bekennen dat ik aangenaam verrast was toen als zo snel een nummer van MARTIJN in de bus belandde.
Zeker niet alleen door de snelle reaktie, nog meer door de hertverwarmende kwaliteit. Wat dat meewerken betreft: ik zou best willen. Hoe of wat? Ik voeg hier maar dadelijk enkele tekstjes bij die je maar eens bekijkt. Ondertussen probeer ik wel te werken aan enkele verhalen, maar zolang ik er nog aan twijfel werk ik liever verder.

vriendelijke groet: NALINGIYO
BRECHT - (belgië)

Beste redactie;
Hierbij zend ik jullie enkele foto's uit mijn prive verzameling. Als je ze kan gebruiken voor MARTIJN is het Oké. Zo niet dan zie ik ze graag retour.

CHRIS.

Note: Bedankt Chris, wij krijgen steeds meer erg goed fotomateriaal binnen. Natuurlijk kunnen de inzenders desgewenst hun foto's retour krijgen als ze dat kenbaar maken bij het insturen.

BRIEVENBUS

Helios 79
Hoogeveen.

Martijn,
In december 1982 werd ik gekonfronteerd met het optreden van de Utrechtse politie, een ervaring die voor mij zeer onaangenaam is gebleken.

Naar aanleiding van daardoor ontstane kontakten heeft bij mij de mening postgevat dat mijn ervaring niet een opzichzelfstaand geval is.

Nu heb ik getracht deze konfrontatie in een verhaal samen te vatten. Mijn bedoeling is er in een zo breed mogelijke kring aandacht voor te vragen.

Daarom stuur ik het naar :

De personen die een rol hebben gespeeld in dit verhaal en mijn directe kennissenkring, tevens naar de hoofdofficier van Justitie, de burgemeester, de gemeenteraadfrakties, de tweede kamerfrakties, de Coornhert Liga, het NISSO, de NVSH, personen die reeds op aanverwante terreinen publiceerden, kranten en tijdschriften en, afhankelijk van nog verder te verwezenlijke plannen, de Nationale Ombudsman. Hopelijk zult u mijn verontwaardiging met mij kunnen delen. hoogachtend;

ARIE DE KLERK - UTRECHT.

Note redactie:

Arie, je kunt er verzekerd van zijn dat wij inderdaad je verontwaardiging met je delen en volkomen begrijpen. Wij vinden de inhoud van je verhaal dermate berlangrijk dat wij graag tot publikatie overgaan. Gezien de lengte zullen wij in MARTIJN 11 - een dubbelnummer - op jouw verhaal ingaan. Mensen die voor die tijd in contact met Arie willen komen kunnen contact opnemen met de redactie van MARTIJN.

PEDO'S en FLIKKERS in/aan de BAKfiets

Hierbij stuur ik een verslagje van onze activiteiten van 1 mei en 5 mei j.l. Dit doe ik omdat het eigenlijk voor ons voor het eerst is dat we zo "en publiek" naar buiten treden.

En eerlijk gezegd, ik vond het best wel spannend.

Gelukkig krijgt onze werkgroep sinds kort veel steun van *Flikkervuist* in Den Haag.

Wij hebben van hen dan ook de uitnodiging gekregen om mee te doen met hun akties.

Wij kregen deze uitnodiging n.a.v. een info-avond over pedofilie bij 't trefcentrum Feniks in Den Haag, die onlangs door de HIGH werd georganiseerd.

Ook deze info-avond werd voor ons een groot sukses.

1 mei * * *

DAG VAN DE ARBEID.

Al is Den Haag niet bij uitstek een linkse stad toch werd er veel aandacht aan de 1 mei-viering besteed. Deze happening gebeurde in het welbekende *Houtzagerij*.

Onze werkgroep stond daar samen met flikkervuist met een bakfiets vol info-materiaal.

Enkele mensen van onze werkgroep deelden snoepjes uit aan kinderen en gaven hun ouders een folder over de werkgroep.

De reacties waren niet negatief. Meer reacties zoals: "Ja, ja..." of: "AHA!!, vandaar die snoepjes.." De kinderen zelf kwamen regelmatig terug, maar dan wel voor de snoepjes.

Wij hadden ons opgedirkt met buttons waaruit duidelijk moest blijken dat we met Jeugdemancipatie te maken hadden en zelfs pedofiel waren.

Het deed ons goed om op deze manier voor een hoop mensen naar buiten te treden.

Verder waren er nog verschillende politieke groeperingen vertegenwoordigd met een info-kraam.

Vooraf linkse partijen en andere groeperingen met een progressief karakter.

Al met al een boeiende dag en na 6 uur staan toch een voldaan gevoel.

Even nog iets over flikkervuist.

Deze aktiegroep van flikkers bezorgen ons ook naam.

Ze hebben namelijk de dag voor Koninginnedag een publikatie gehouden met posters met als opdruk:

Flikkers vechten terug, uit solidariteit met ons hebben ze ook pamfletten geplakt met de sprekende tekst: *Pedofielen pikjes het niet langer*. Jongens, bedankt hé!!!

5 mei *

BEVRIJDINGSDAG

Op 5 mei werd in Den Haag in de Houtzagerij een manifestatie tegen racisme en fascisme gehouden met als thema:

* ALLE MENSEN GELIJKE RECHTEN*

Een mooie aanleiding dus voor ons om daar onze neus te laten zien.

Dit gebeurde wederom samen met flikkervuist. En ook deze keer wederom erg geslaagd.

Ontzettend veel mensen en ook gelukkig veel kinderen.

In de spreekbeurt van Wilbert werden wij samen met flikkervuist genoemd als groep die nog steeds moet vechten voor onze erkenning. De spreekbeurt kreeg een spontaan applaus wat zou betekenen dat mensen het zouden moeten gaan accepteren.

Maar dat moet nog blijken
werkgroep JEP DEN HAAG.

pedofielen
pikjes
het niet
langer!!

NVSH-20 + Flikkervuist

Den Haag

In Martijn nr. 9 kon ik u nog een brok (positief) Nederlands strafrecht voorschotelen in de vorm van de geschiedenis van Fred, een 30-jarige kindervriend die in hoger beroep een stukje genoegdoening kreeg voor eerder opgelopen klappen. Hoe Fred het allemaal zelf heeft ervaren treft u aan op pag... Mijn rubriek zal deze keer bestaan uit wat los snoepgoed. Hopelijk hapt het toch allemaal makkelijk weg!

KIM SKOV

Op zaterdag 30 april zond de B.R.T. de Deense (jeugd)film "Historien om Kim Skov" (vertaald als: 'Kim Skov') van Hans Sörgensen uit. Na de film "Je bent niet alleen" opnieuw een schitterend staaltje Deens filmwerk met grotendeels kinderen in de hoofdrol. Het verhaal gaat over, hoe kan het anders, Kim Skov, een prachtig donkerblond twaalfjarig jongetje die wegens huiselijke omstandigheden (andere baan voor vaderlief) van het platteland naar de stad verhuist. Het betekent voor Kim, ge-

speeld door Tommy Hansen, een overgang van de idyllische gemoeidelijkheid naar de keiharde ont-nuchterende stadse werkelijkheid. Hij krijgt op zijn nieuwe school geen aansluiting bij zijn leeftijdsgenoten. Integendeel, Kim wordt op een gegeven moment geterroriseerd door een jeugdbende met zwart-leren-jekkes uit zijn klas. De schoonheid van Kim en zijn enige vriendje verbleekt alras door de verbluffende sadistische praktijken van de jeugdbende.

Filmer Sörgensen weet door de afwisseling van 'gewone' beelden met vertragende opnames het effect te bereiken dat de geïnteresseerde kijker ook flink wordt ont-nuchterd. Het is wel even slikken om te zien hoe een bende jongens van ± 12 jaar de innemende en stille Kim terroriseren. Sörgensen slaat met zijn film heel wat geïdealiserende droomwerelden met betrekking tot 'het kind' ineen. De grote anti-climax komt echter aan het einde van de film,

wanneer Kim de onderdrukingspraktijken zat is en op een bloedige manier op de bende-leider inhakt.

Kim rent weg en probeert eenmaal in z'n oude omgeving aangekomen op een "kinderlijke" manier zelfmoord te plegen. Dat lukt niet, omdat een toevallig aanwezige boer hem uit het moerassig vijvertje, waar hij ingelopen was, teneinde zijn jonge leven drastisch te bekorten.

Al met al is 'Kim Skov' een forse aanklacht met name ouders die het te druk hebben met werken, en daardoor geen tijd hebben voor de problemen van hun kind. De aanklacht tegen het leraren-corps en de schoolpsycholoog is zo mogelijk nog groter. Al vergaderend en theoretiserend gaan deze dames en heren volledig voorbij aan de schreeuwende problemen op school, met alle fatale gevolgen van dien.

Afsluitend is het jammer te noemen dat de film op België werd uitgezonden, zodat vele Nederlanders hem ongetwijfeld zullen hebben gemist. Maar misschien helpt een briefje naar de VARA of (nog beter) de VPRO?

DE "PEDOFIELE RELATIES"

VAN MONIQUE MOLLER

Wanneer ik hetero-, homo- en/of pedofiele medemensen van mij een overzichtelijk voorlichtend werkje over pedofilie moest aanraden, kwam ik tot voor kort meestal aanzetten met het boekje "Seks is meer... dan recht op en neer" van Gerard Donkers e.a. (Uitgeverij SOF), waarin het achtste hoofdstuk op een positieve manier handelde over ouder-kind vrijages. Ook de P.S.V.G.-folder nr. 4, "Pedofilie" geheten, beschouwde ik tot de aanradertjes. Ondanks het feit dat de folder nogal voorzichtig-vergoeilijkend geschreven is, maar daarmee was het lekkere deel van de pedo-voorlichtingskoek ook haast wel op. Je kunt moeilijk mensen bij hun eerste kennismaking met het fe-

nomeen pedofilie, de rapporten van Sandfort en Pieterse door hun strot douwen (Begrijp me goed, ook deze rapporten bezitten hun unieke waarde, met name voor wat het betreft de schat aan empirisch materiaal die de beide onderzoekers ons bieden !-MvH) Sinds kort zijn er echter twee nieuwe 'sterren' aan het (voor) lichtende firmament verschenen. Over één van die sterren berichtte ik u al in Martijn nr. 7. Het betrof het themanummer van Jeugd en Samenleving getiteld "Kinderen, volwassenen, seksualiteit."

De tweede gedegen publicatie van de laatste tijd is van de hand van Monique Möller en heet "Pedofiele relaties" (Uitgeverij Van Loghem Slaterus, ook te bestellen via het N.I.S.S.O.).

Möller maakt in haar boek vooral gebruik van de rapporten van Sandfort en Pieterse. Zij plukt uit beide boeken interviewfragmenten, met name met het oog op de broodnodige (empirische) verduidelijking en theoretische ondersteuning. Ik zal u op deze plaats een exacte weergave van het boek besparen, daar zou deze column te klein zijn, maar een weergave van de inhoudsgave lijkt mij wel erg nuttig, alvorens u besluit dit boek kado te doen aan onbegrijpende ouders of aan andere belangstellenden.

Möllers eerste twee hoofdstukken gaan over de vooroordelen, definities, mythes en taboes omtrent pedofilie. Het derde hoofdstuk behandelt "De Pedofielei" (Van "de" pedofiel blijkt eigenlijk niet gesproken te kunnen worden, maar dat wisten we al.) De hoofdstukken vier en vijf gaan in op resp. de seksuele en niet-seksuele aspecten in de pedofiele relatie.

Hoofdstuk zes heet "Kinderen en volwassenen" en werpt vooral een licht op de (mogelijke) machtsaspecten in een relatie tussen volwassenen en kinderen. Het zevende deel van Möllers boek werpt een licht op de verhouding tussen ouders en kinderen, alvorens Möller in hoofdstuk in gaat

op het kind in de relatie. Het afsluitende negende hoofdstuk poogt iets te zeggen over de gevolgen van pedofiele relaties. Dit hoofdstuk kan misschien goed dienen als een kritische reflectie voor menig kindervriend. Al met al een lekker te lezen boekwerkje, waarin vooral Möllers slotwoord als extra slagroom op de taart wordt aangebracht:

"Het is niet gebruikelijk voor het indienen van een wetsvoorstel dat belangrijke zaken in het leven van grote of kleine mensen regelt, hun om advies te vragen, zodat zedenwetten niet de neerslag kunnen worden van wat de betrokkenen onder zedelijkheid verstaan. Dat is jammer, want op zedelijk gebied bestaat deskundigheid niet, maar zijn er slechts zeer persoonlijke meningen. Zedelijkheid heeft meer te maken met respect voor het geluk van mensen en hun recht op erotisch plezier-ook van kleine mensen-dan met het regelen

van hun seksuele behoeften ..."

Kan een boekje over pedofilie eigenlijk mooier eindigen ?

BLOOT SLAAT DOOD

In Italië heeft het zogeheten Hof van Cassatie bepaald dat nudisme verboden is. Het meent dat geheel ontklede personen afkeer, schaamteloze nieuwsgierigheid of erotische opwinding kunnen opwekken bij een waarnemer met "normale gevoelens" ...

Ik hoop dat u niet teveel in opwinding raakt bij het lezen van dit bericht. U moet maar zo denken: een lapje stof heeft ook zijn (spannende) bekooring.

Tot de volgende maand allemaal !

MvH

P.S. Suggesties voor deze rubriek s. v. p. zo spoedig mogelijk zenden aan Martin van Haren p/a redactie Martijn.

Kort Geknipt

JANET

VAN ANTWERPEN

Na het overlijden van het Rooie Vlinderschrift is er in Vlaams België een nulnummer verschenen van een plaatsvervanger. De JANET VAN ANTWERPEN, zichzelf het "speels orgaan van het Roze Aktiefront" noemde. Een prima stuk informatie, verlicht met erg veel foto's, waarbij ook pedofilie niet geschuwd wordt. Informatie: Roze Aktiefront p/a Goemaerlei 4, 2000 Antwerpen. De prijs voor het nulnummer is 20 frank. Wij van Martijn wensen de Janetten erg veel sukses.

DIT JAAR OP

VAKANTIE?

PROBEER HET MET
HET COC EENS IN:

FINLAND

Sinds april van dit jaar is dat namelijk de naam van het 10x per jaar verschijnende nieuwe periodiek van N.V.L.H. -C.O.C. in Groningen.

Finland is de plaatsvervanger voor het welbekende LOS en de nieuwsbrief van Groningen. Een prima verzorgd stukje drukwerk met goede info.

Jan van Stralen doet zijn naam eer aan wat de vormgeving betreft, FINLAND straalt je tegemoet. Zichzelf een periodiek voor sodomie en hekserij noemende is het te hopen dat FINLAND binnenkort een ekstra bezemsteel moet aanschaffen om de abonnementen te kunnen bezorgen, Informatie: FINLAND, postbus 144, 9700 AC Groningen.

JE ZIET MAAR

Van de VARA is er weer een uitgave verschenen i. b. t. kinder- en jeugdseksualiteit.

Op 25 april werd er in het jongeren-t. v. -programma "Je ziet maar" uitgebreid aandacht besteed aan incest. Een prima item waarin Ella uitvoerig haar eigen verhaal verteld over haar ervaringen met haar stiefvader. Voor de mensen die JE ZIET MAAR niet kennen, je mist wat... een prima jongerenprogramma dat door de presentator Michiel op vlotte wijze wordt voorgeschoteld en waar gelukkig ook de z.g. "gevoelige" onderwerpen voor de afwisseling eens niet uit de weg worden geruimd. De tekst van de uitzending, met achterin een hele lijst van hulpverleningsadressen is verkrijgbaar op aanvraag bij VARA televisie "JE ZIET MAAR" postbus 6000 Hilversum.

Vermeldt er wel even bij tekst uitzending 25 april 1983. Michiel, sukses enJe ziet maar

ONTUCHT

Wegens ontucht met minderjarigen heeft de Officier van Justitie mevr. mr. E. Bronsema-Läkamp 4 maanden voorwaardelijke gevangenisstraf geëist tegen de 32-jarige J.B. uit Hoogeveen.

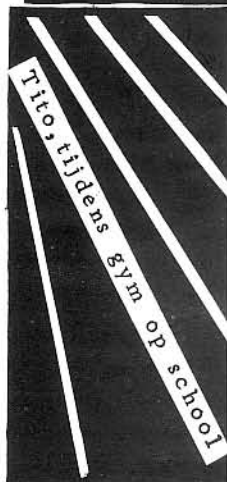
De man bekende, dat hij van 1 januari 1981 tot 18 augustus 1982 meermalen seksueel contact had gehad met twee jongers jonger dan 16 jaar.

De officier hield er rekening mee dat de verdachte zich heeft laten behandelen en goede contacten onderhoudt met de reclassering. Zij vond onvoorwaardelijke straf niet noodzakelijk.

Verdediger mr. C.H. Statding wees ook op de enorme inzet waarmee de verdachte zijn problematiek te lijf gaat. De contacten met zijn omgeving zijn uitstekend gebleven. De raadsman kon zich verenigen met de gevorderde straf. President van de rechtbank mr. J.R. Meijering vonniste twee weken later conform de eis.

(geweldig dat de verdachte "zijn" probleem zo te lijf gaat, niet ?? - TG)
bron: Hoogeveens Dagblad

TITO, het wonderjochie

Het was alweer de vierde keer dat ik MANILLA bezocht. Uiteraard ken je dan zo'n beetje de meest interessante plekken van deze immens grote stad. Mijn contacten met de sociale dienst daar zijn van dien aard dat ik jaarlijks enkele excursie's maak naar de zogenaamde "poor area districts", het gebied waar de allerarmsten wonen, de paria's van de maatschappij.

Ook nu, op die bewuste woensdagmorgen, was het Tondo waar we een bezoek zouden brengen. Monette, van de sociale dienst in Manilla, was inmiddels een goede vriendin van me geworden. Zij haalde me op in mijn apartment-hotel en per taxi gingen we bij een temperatuur van zo'n 30* Celcius op weg.

Mrs. Lilia de Jesus, een prachtige naam voor een erg vriendelijke vrouw, ontving ons met een coke. Ik vertelde dat ik graag wat foto's wilde maken van de kinderen die hier leven en of ze wellicht iets bijzonders wist.

Nou, dat wist ze!!!

Op een klein schooltje, dichtbij, zat een jochie van zo'n jaar of vijf die al fantastisch goed engels sprak en ook al Engelse boeken kon lezen. Een "wonderjoch" dus ???

Na een wandeling door allerlei wijken kwamen we bij het bewuste schooltje aan.

En inderdaad, daar zat Tito, een leuk joch, donker van uiterlijk, zoals de meeste Philippijntjes.

De school bleek een dagverblijf voor kinderen te zijn.

Tito de derde werd op 2 mei 1977 geboren. Zijn moeder kon hem niet

normaal ter wereld brengen en dus zag Tito het levenslicht met behulp van de keizersnede. (In het ziekenhuis, uiteraard).

Omdat deze gang van zaken een erg kostbare is heeft de moeder besloten zich te laten steriliseren; progressieve ouders.

Tito's vader is chauffeur bij een waterleidingbedrijf en verdient 550 Peso's per maand.

((f1,00 = 3.5 Pes0's))

De huur van hun "woning" bedraagt 193.60 peso's per maand. Tito heeft nog een broertje van 8 jaar die eveneens op school gaat. Vader Emilio is 43 jaar en moeder Elisa is 36 jaar. Ook grootmoeder van 57 jaar woont bij de familie evenals de 8-jarige oom van Tito, Junio.

Reeds op 4 jarige leeftijd toonde Tito een sterke interesse om te studeren.

Hij heeft een fotografisch geheugen. Als een echte jongen is hij gek op Sesamstraat en cartoons en bekijkt regelmatig Engelse films op de T.V. Als 5 jarige kon hij al boeken lezen en alles wijst erop dat de jongen een opmerkelijk hoge IQ heeft.

Het zou fantastisch en een grote hulp voor de familie zijn als Tito III een "peetvader" in Europa zou kunnen vinden die hem in staat stelt een goede school te bezoeken.

Een maandelijks financiële bijdrage van zo'n dertig gulden stelt deze jongen in staat naar school te blijven gaan, kleren te kopen, (-in de Filipijnen is een schooluniform verplicht, voor jongens een wit shirt en khaki broek of korte blauwe korte broek)

Ook kan ma dan wellicht wat meer rijst kopen, kortom de gehele familie zou er van kunnen profiteren.

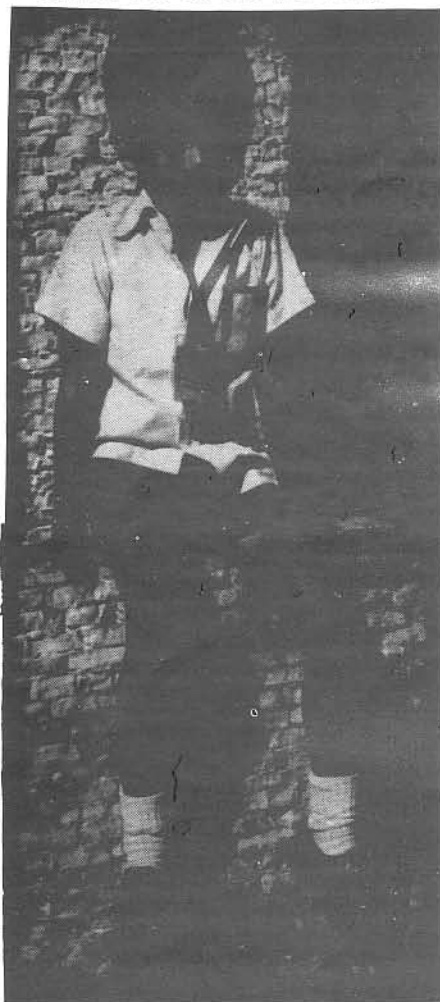
Martijn wil als tussenpersoon optreden en ziet reacties op bovenstaand artikel graag tegemoet. Uw brieven worden doorgezonden aan Tito en zijn brieven ontvangt U ook door bemiddeling van Martijn.

Vooralsnog geven wij geen adres door aangezien wij eerst willen weten hoe één en ander gaat verlopen.

Het leek ons een goed idee te proberen een sponsor te vinden voor enkele Philippijnse jongens, waardoor regelmatig schoolbezoek gegarandeerd wordt en eveneens een bezoek aan de tandarts, erg belangrijk in dit land, een mogelijkheid is.

In het volgend nummer van Martijn plaatsen wij het tweede en derde deel van dit drieluik, eveneens met de mogelijkheid van financiële "adoptie".

De lezers van Martijn zullen we regelmatig op de hoogte houden van het wel en wee van Tito.

TITO, speciaal voor Martijn posierend.

the pink panther

VROUWE JUSTITIA deel 1

Maandag 2 februari 1981, 18.25 uur. Een van de laatste hapjes avondeten wegkauwend loop ik naar de telefoon, die op dit voor ons ongebruikelijke tijdstip rinkelt.

Het is Richard, de vader van Manfred. "Zeg Fred, ik wil eens even met je praten. Er gaan hier geruchten in de buurt dat jij eh ... nou ja ... onze-dige handelingen met enkele van de kinderen hier in de buurt gedaan zou hebben en daar zou onze Manfred ook bij betrokken zijn geweest en eh ... ja, ook de gebroeders Jan en Hans B.

Hun vader is gisteren zowat de hele buurt afgegaan om bij andere ouders met kinderen te informeren of zij ook bij jou over de vloer kwamen" Gelaten en zwijzaam, doch tegelijkertijd geschokt, hoor ik de vader van een van mijn buurtkameraadjes aan.

Altijd hield ik mijzelf en vrienden gevoelsgenoten voor dat mijn relaties eenvoudig niet stuk konden lopen wat vrouwe Justitia betreft. Deze ijdele gedachte hield stand door de reeds ervaren langdurige contacten enerzijds, en door mijn openhartige houding t.o.v. mijn vriendjes anderzijds.

Zelf heb ik immers altijd de mening gehuldigd, dat een (zelfs jong-)kind zelf drommels goed weet wat hij wel of niet kwijt wil over zijn relatie met een oudere vriend aan ouders en/of vriendjes en vriendinnetjes.

Weliswaar appeleerde ik wel eens aan het feit dat veel mensen moeite hebben met dergelijke contacten, maar nimmer werd door mij het waarschuwend vinger-tje geheven over wat wel of niet door hen naar buiten uitgedragen mocht worden.

Die verantwoordelijkheid droegen mijn vriendjes altijd zelf.

Bovendien waren praktisch alle ouders van mijn buurtgenootjes op de hoogte van de frekwente bezoeken van hun kinderen aan ene Fred. Alleen enkele details bleef hen, uit puur lijfsbehoud voor zowel mij als de kinderen, onthouden.

Ik huldigde immers, een uitzondering daargelaten, altijd het "wat niet weet, wat niet deert"-principe.

Of dit verstandig is, kan men ter discussie stellen, maar persoonlijk ge-

loof ik niet dat je een fijne vriendschap met een jongen waar je dan zo veel om geeft op het spel moet zetten, terwille van je eerlijke-complex.

Tenzij ... je bemerkt dat je vriendje(s) er gebukt onder gaan in het besef "iets" voor hun ouders verborgen te houden.

In die gevallen waarin het kind in goede verstandhouding tot zijn ouders leeft, wil dit best voorkomen. In zulke gevallen trek ook ik de "stoute schoenen" aan.

Dezelfde avond werd door mij, naar aanleiding van het bewuste telefoontje, een persoonlijk gesprek met de ouders van Manfred gearrangeerd.

Het werd een fijn en openhartig gesprek. De ouders van Manfred bleken geen moeite te hebben met mijn pedofiele gevoelens.

"Als dergelijke contacten bijna drie jaar lang, zonder tot de ouders door te dringen, kunnen voortduren, heb ik niet de indruk dat een en ander tegen de zin van de kinderen gebeurde", aldus Richard.

Hij had er dan ook in wezen geen moeite mee, dat zijn zoon met mij omging.

De man suggereerde zelfs, terecht, dat de initiatieven ook wel "eens" van de kinderen uit gegaan konden zijn.

Richard waarschuwde mij echter, dat de vader van de tweeling Jan en Hans op het oorlogspad was en zoveel mogelijk ouders afging, om de aanklacht tegen mij te versterken

De politie zou waarschijnlijk inmiddels ook al ingelicht zijn !!

Na dit gesprek wilde ik toch pogen ook met de ouders van de tweeling een gesprek te hebben, doch dit werd mij door de ouders van Manfred afgeraden, aangezien deze mensen in hun straat als agressief en a-sociaal bekend stonden.

Wel ben ik dezelfde avond nog met mijn vrouw naar de ouders van het vriendje Marc (10) getogen om deze mensen van de juiste gang van zaken op de hoogte te brengen en

eventuele indianen-verhalen te ontzenuwen.

De moeder van Marc was geschokt, maar best bereid tot een gesprek, maar vader, die het ter plaatse duidelijk voor het zeggen had, wees mij de deur, zodra hij hoorde wat hij wilde horen.

Aangezien ik er weinig voor voelde om geen gelegenheid te krijgen om ook "mijn verhaal" te doen, bleef ik zitten en probeerde alsnog voet aan de grond te krijgen.

Mijn vrouw had kennelijk eerder dan ik in de gaten dat het hier 'n bijvoorbaat verloren poging was en raade mij aan om maar op te stappen.

De vader wilde aanvankelijk weten of het waar was, wat hij van die en die gehoord had. Op mijn antwoord dat er weliswaar een kern aanwezig was, doch dat ik hen dan wel wat meer gegevens wilde verstrekken werd door hem ontwijkend gereageerd met bovendien de vermelding dat hij de politie inmiddels ook al ingeschakeld had.

Overigens is mijn vrouw volledig op de hoogte van mijn gevoelens en heeft ze er geen moeite mee, na een rumoerige gewenningsperiode na ons huwelijk.

Momenteel leven wij als vriend en vriendin samen, met ieder zijn of haar vrienden, hetgeen in de praktijk best redelijk funktioneert. Maar dit even terzijde.

De volgende dag bleek e.e.a. een sneeuwbaaleffekt te hebben gehad en op straat voelde ik mij, al of niet terecht, door jong en oud nagekeken. Ook had ik inmiddels met nog een ouder-paar een, nu weer positief, gesprek gehad.

De stand was nu: 2 ouderparen hadden aangifte gedaan bij de politie inzake art. 247, en 3 ouderparen zagen die aangifte niet zitten, omdat ze mij persoonlijk toch wat beter kenden en mij om het gebeurde niet per definitie veroordeelden. Sterker nog; zij sloten een behoorlijke inbreng van hun kinderen bij het gebeurde niet uit.

Vermeldenswaard is het natuurlijk, dat ieder van de kinderen het betreunde dat "het" op deze manier uitgelekt was en daarmee de vriendschappen ten dele beëindigd.

Wat was er dan eigenlijk allemaal gebeurd??

Welnu, sinds ik de woning in deze typisch Amsterdamse volksbuurt betrok, nu ruim 8 jaar geleden, kon ik mij gelukkig prijzen met de vriendschap van een ca. 8-jarig beeld van een jochie.

Zoals dikwijls gebeurt, nam hij op een gegeven moment een vriendje mee naar mijn adres.

Dat vriendje vond het op een gegeven moment ook weer nodig om een of meerdere vriendjes mee naar mij toe te nemen onder het motto: "hoe meer zielen hoe meer vreugd".

Van een diepergaande vriendschap, waarin ook erotisch genoeg een rol speelde, was tot dan toe nog geen sprake.

Uiteindelijk bleef er een vast groepje jongens over in de leeftijd van 9 tot 11 jaar.

Met drie van dit uit zeven jongens bestaande groepje "ontaarde" dit na zo'n 15 maanden vriendschap in een meer seksueel getinte vriendschap, uiteraard op basis van ieders persoonlijke vrijwilligheid. Met name met de 10-jarige Marc ontwikkelde zich een zeer hechte en fijne vriendschaps-band.

Met deze jongen "klikte" het 't best. Bovendien ben ik het type dat één vaste "totale" relatie nastreeft waarin beide partijen het best en volledig tot hun recht komen.

Uit mijn verhaal lijkt misschien het tegendeel, maar de omvang van de vriendenkring werd eigenlijk meer door de kinderen zelf dan door mij bepaald.

En welke kindervriend wijst een kind tenslotte de deur, nietwaar?? Naarmate de jaren verstreken ontdekten de kinderen in mij een makkelijke, onaangepaste vent, waar het de huidige zedelijkheids-normen betreft en gingen zij zich zelf ook steeds vrijer voelen.

Je kunt rustig stellen, dat ik binnen onze veilige muren een sfeer creëerde waar alles kon en mocht, uiteraard binnen redelijke grenzen en waar iedereen over alles wat hem haar bezig hield kon praten.

Een sfeer dus, die de meeste kinderen van huis uit niet gewend zijn, maar waarin zij opvallend goed gedijen.

Na schooltijd kwamen ze een babbelteje maken en wat drinken.

Zaterdags gingen we samen naar voetballen en zwemmen.

We maakten samen autoritjes, gingen naar Artis of een museum.

We dwaalden door het doolhof van het Amstelpark of een fietstocht naar Zandvoort.

Ook de zwembaden waar naakt zwemmen op het programma stond werden door ons aangedaan.

Een heerlijke periode ...

En dan ...

Voor je het goed en wel beseft, heb je je met je vriendjes spelenderwijs op het gebied van de seksualiteit begeven. De jongens ontdekten dat ik seksfilms in huis had en het duurde niet lang of het geleerde moest aan de praktijk getoetst worden.

Hoewel er mensen zullen zijn die aan de pedagogische waarde van dit gebeuren zullen twifelen, durf ik te stellen dat e. e. a. wel degelijk tot stand kwam op aandringen van de kinderen zelf.

Al blijf ik, als shcepper van een sfeer waarin dit allemaal mogelijk is, zeker voor de wet, wél verantwoordelijk.

Het spelletje 21-en of pesten veranderde al gauw 'n strip-joker en de erotische activiteiten namen in groepsverband en frekwentie toe.

Nu wil het noodlot, dat twee van de jongens (de tweeling Jan en Hans) eenmaal thuis over het plezier dat ze bij mij thuis beleefden in alle onschuld uitwijdden.

Naar aanleiding daarvan kreeg de tweeling van hun ouders een verbod om nog bij mij thuis te komen. Maar ja, je laat niet makkelijk iets los wat plezier geeft, dus korte tijd later stonden de jongens (inmiddels 12 jaar) toch weer voor de deur en ik liet ze binnen.

Daags er na, worden de jongens thuis door hun 13-jarige zus verraden, als wraak voor het feit dat zij thuis onschuldig wordt beticht van diefstal uit de huishoud-portemonnee van moeder

Diezelfde avond rinkelde aldus de telefoon!!!

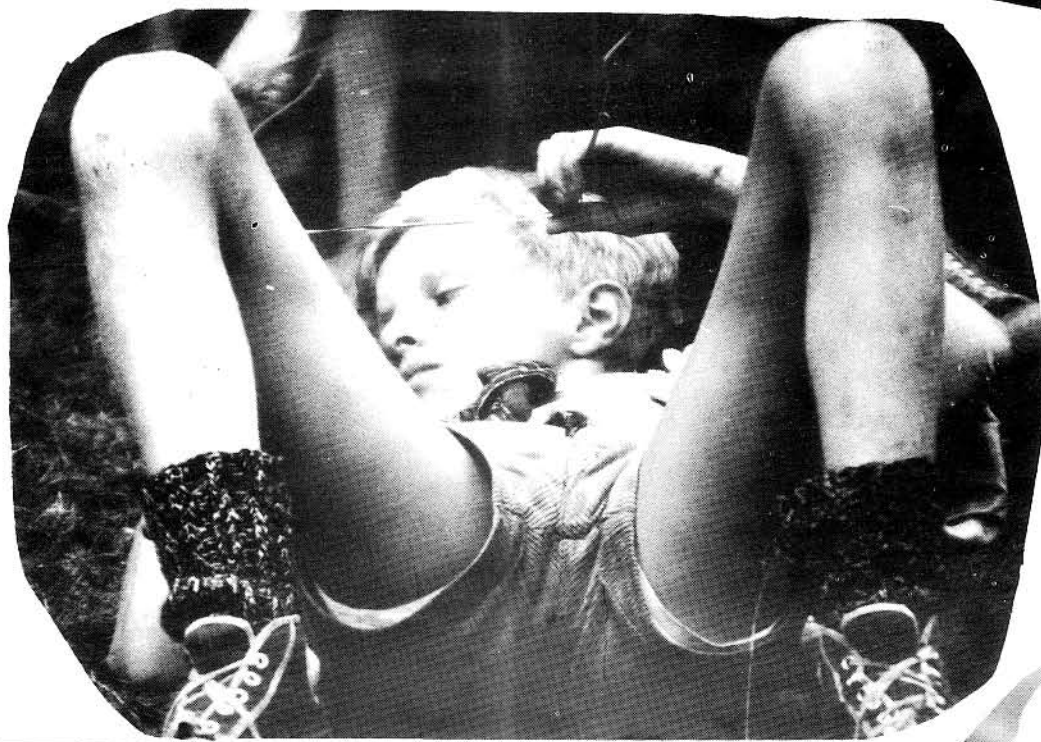
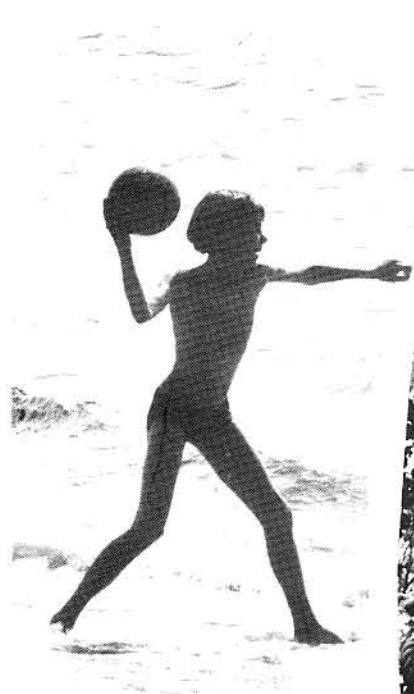
De jongens hadden hun zus in vertrouwen genomen over hun vriendschap met mij ... en dat, tegen het nadrukkelijke verbod van hun ouders in.

Deze story is een waar gebeurde. Lees de inleiding hiervan in Martijn nummer 9 in de rubriek In The Picture.

Natuurlijk zijn namen om begrijpelijke redenen wél veranderd.

In MARTIJN nummer 11 het vervolg van deze story en tevens het slot.

FRED

MIJN LIEFDE DEEL 5

WAT VOORAF GING:

Theo is gedetineerd in een huis van Bewaring. Zijn misdaad? Houden van een jongen onder de 16. Vanuit zijn cel onderhoudt hij briefkontakt met zijn vriend Marnix. Eén van de weinigen die Theo vertrouwt. Aan hem durft hij zijn diepste gevoelens prijs te geven. Een open boekje vanachter gesloten deuren.

Zoals ik al eerder schreef in deze brief, zit ik emotioneel behoorlijk in de knoop. Allerlei gebeurtenissen duiken in mijn gedachten op en ~~verdwijnen~~ wijnen weer om s' nachts weer te voorschijn te komen en me slapeloze nachten te bezorgen. Ook speelt bij mij telkens weer de vraag een grote rol of ik er inderdaad zo slecht aan gedaan heb met Robby in onze vriendschap zover te gaan. Ik denk daar veel over na. Helaas kan ik er hier met bijna niemand over praten, want een kinderlokker, een ander woord of begrip kennen mijn medegedetineerden niet, telt in een Huis van Bewaring of gevangenis sowieso helemaal niet mee. Bij mijn binnenkomst kreeg ik al de raad te verzwijgen waarom ik hier werkelijk zat. Ik moest maar iets verzinnen over oplichting of zo. Daar ga je aan kapot, konstant te moeten liegen uit zelfbehoud. Dit verhoogt het gevoel dat ik een misdadiger zou zijn en als je er zelf te lang bij stil blijft staan begin je zelf te geloven dat de doodstraf nog te min zou zijn voor het feit wat je begaan hebt.

Ik kan mij nu heel erg goed voorstellen wat Hans, een 19 jarige jongen twee jaar geleden ertoe bewogen heeft zelf castratie toe te passen. Gewoon met een mes zijn eigen ballen er heeft afgesneden.

Toen ik het voor de eerste keer hoorde dat het gebeurd was kreeg ik de rillingen, nu pas, nu ik zelf in zo'n situatie zit van absolute eenzaamheid, nu pas kan ik begrijpen wat hem er toe heeft bewogen dat te doen. Het was zijn manier van een ingebouwde zelfbeveiliging om nooit meer in zo'n situatie terecht te komen.

Er is een wezenlijk verschil om hier te moeten zitten als een pedofiel of als dader of verdachte van elk ander delikt. Negen van de tien keer komt niet alleen de onzekerheid over je eigen toekomst

om de hoek kijken, maar speelt ook het verlies van je vriendje een grote rol in je gevoelsleven. Dit laatste, deze angst dat ik Robby niet meer zal kunnen ontmoeten, zelfs zonder op een normale manier van hem afscheid genomen te kunnen hebben, dat telt voor mij het zwaarste. Ik heb toen ik vannacht niet slapen kon de hele film van onze eerste ontmoeting weer teruggezien. Zo duidelijk alsof het pas gebeurd was.

Zoals je weet heb ik vorig jaar, na die rechtszaak voor mijn vriendschap met Tonny, mijn kamer noodgedwongen moeten verlaten, omdat mijn kostbaas geen bajesklant op kamers wilde hebben.

Toen ik dan ook uit voorlopige hechtenis werd ontslagen heb ik dankzij hulp van de reclassering zolang onderdak gevonden in een opvangcentrum in de buurt van Den Bosch. Ik was mijn baan ook kwijtgeraakt dus overdag kon ik mij gelukkig nog een beetje dienstbaar maken door allerlei klusjes te doen in dat opvangcentrum.

Ik was er al snel ingeburgerd en omdat het een huis was waar ook veel moeders met kinderen wafen, die door omstandigheden niet meer thuis konden blijven, voelde ik mij daar best op mijn gemak.

Op een dag, 22 april 1981, ging de bel van de voordeur. Ik liep naar voren en een knulletje stond op de stoep. Zonder een woord te zeggen liep hij mij voorbij en ging naar binnen. Ik vond het wel een komische situatie. Blijkbaar was hij hier al eerder geweest. Ik deed de deur weer dicht en ging achter hem aan. De dames die de leiding hadden over het huis herkenden hem onmiddellijk en verwelkomden hem hartelijk. Dit was namelijk Robby, een jongen van 9 jaar, die ook een tijdje, samen met zijn stiefvader, zijn moeder en zijn 4-jarig broertje daar in huis opgenomen waren geweest. Hun eigen huis was namelijk uitgebrand en tijdelijk zaten ze

toen zonder onderdak. Toen de familie na een poosje een ander huis kregen toegewezen vertrokken ze daar weer. Zodoende had ik Robby nog niet eerder daar ontmoet. Ik was daar pas komen wonen toen die familie alweer vertrokken was. Hoe dan ook, Robby was een uiterst spontaan joch, hij had een vrije dag van school en omdat ik druk in de keuken bezig was om de maaltijd op tafel te krijgen kwam hij eens om een hoekje kijken of hij mij ergens mee kon helpen. De andere kinderen waren op dat moment nog niet uit school, behalve een klein meisje van 5 maanden, dat blerend in haar box op de fles zat te wachten. Robby's hulp kon ik best gebruiken, dus op mijn verzoek ging hij alvast de tafel dekken. Ik hoefde hem niets meer te vertellen, hij wist nog waar alles stond en hoe alles moest. Een schorsing bewaring zat er dan ook zeker niet in. Trouwens de hele houding van de rechters van de raadkamer was erg afwijzend. Mijn verweer dat onze vriendschap - zowel van mij uit als vanuit Robby - was onbegrijpend. Dat kon niet waar zijn, hij was pas 9, hoe kon hij nou weten of hij het fijn vond, zo'n kind heeft geen gevoelens op dat gebied. Vrijwilligheid, kom nou!!! Ik ben er niet op in gegaan. Het had geen zin, en bovendien de bewijsstukken die ik op de rechtbank wil voeren waren op dat moment nog niet in mijn bezit. Die moesten nog uit Amsterdam komen, via de reclassering. Uit brieven, foto's en andere kleine dingetjes die Robby mij heeft kado gedaan gedurende onze vriendschap komt heel duidelijk naar voren dat onze vriendschap wel een basis had van vrijwilligheid en dat niet alleen, onze vriendschap was gebaseerd op gelijkheid, begrip voor elkaar en bovenal liefde en verdraagzaamheid. Voor mij zijn deze ingrediënten onontbeerlijk in elke goede vriendschap. Ontbreekt er het een of ander, dan kan zo'n vriendschap misschien seksueel wel heel erg fijn zijn, maar op den duur toch onbevredigend, omdat de basis niet wederzijdse liefde is, maar meestal eenzijdige begeerte vanuit de oudere partner, waarbij de jongere partner het zich maar laat welgevalen omdat het hem voordelen oplevert. **WOORDT VERVOLGD**

HOLLANDSE NIEUWtjEs

Nadat de bruisende activiteiten van van de NVSH Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie en Pedofilie sinds januari dit jaar op een laag pitje zijn komen te staan, dit mede door de bekende redenen, gebrek aan voldoende mankracht en financiën, komen, na een stilte-periode, de activiteiten van de plaatselijke NVSH/COC werkgroepen m.b.t. pedofilie weer op gang.

Gelukkig wel, mogen we wel stellen. Belangrijk is én blijft dat er veelvuldig over pedofilie en jeugdseksualiteit gesproken, gedacht en gediskussied moet blijven worden, wil er wat veranderen in Nederland en een tolerantere houding bereikt worden.

Op pagina 13 van deze MARTIJN doet Chris van de werkgroep Den Haag al konde van de drukke start van de meimaand, zo vlak voordat hun Haagse Buren na jaren ook weer actief mochten worden, en dit uitbundig vlaggend vierden. Hollandse nieuwe in Hollands welvaart!

Maar niet alleen Den Haag is actief, ook vanuit het Hoge Noorden is het het nodige te melden.

Voor de allereerste keer in de geschiedenis van Pedofiel Nederland organiseerde de werkgroep COC / NVSH Groningen (met name de Info-werkgroep-pedofilie) in het Noorden een forumdiskussie inzake pedofilie.

Plaats: COC-gebouw Groningen.

Datum: 27 mei 1983.

Titel:

SEKSUALITEIT EN KIND IN RECHT EN WET.

Forumleden waren:

Dr. Edward Brongersma, jurist, Mr. L. C. M. Meijers, hoofdofficier van justitie te Assen,

voorzitter van het forum was;

Ds. Alje Klammer, radiopastor bij de IKON.

Dr. W. H. G. Wolters, psycholoog verbonden aan de Kinderkliniek van het Wilhelmina Ziekenhuis te Utrecht, zou aanvankelijk ook in ook in het forum zitting nemen, doch moest zeer tot zijn spijt op het allerlaatste moment (en niet alleen tot zijn spijt, maar zeker ook de onze) verstek laten gaan.

Geveld door een aanval van Angina Pectoris was het Dr. Wolters beslist

onmogelijk aanwezig te kunnen zijn. Erg jammer, vooral omdat er uit zijn mond enige opmerkelijke opmerkingen waren geskoord bij de organisatiebespreking van dit forum die toch wel een ander beeld oproepen van Dr. Wolters dan het gevestigde schrikbeeld wat er rondom hem opgebouwd wordt als pedo-vervolger.

Rond de vijftig mensen waren aanwezig, de meesten van hen afkomstig uit diverse disciplines van hulpverlening, van kindertelefoon tot aan de verschillende psy-tjes toe.

Er waren voor dit forum door de organisatoren gericht uitnodigingen verzonden om zodoende een breed gehoor te verkrijgen.

Martijn werd verzocht een infostand te verzorgen hetgeen wij met erg veel plezier hebben gedaan.

Overigens ook met sukses, wij mochten deze avond ook enige nieuwe abonnees welkom heten.

De avond werd geopend door Dick Bos, de stuwende kracht achter de werkgroep Groningen.

Mevrouw Haas-Berger van de VVD moest deze avond verstek laten gaan en bij de VVD was ook alweer geen plaatsvervanger te vinden.

Zoals onze columnist Martin van Haren ook al in Martijn nummer 6 opmerkte, ook hier weer schitterde de VVD door afwezigheid.

De vraagstelling die voorzitter Klammer het forum voorlegde was:

Er zijn grenzen, waar liggen die, wat doe je ermee?? en

Hebben justitie en professionele hulp het RECHT om in te grijpen bij/in 'n pedofiele relatie??

Als spreektijd werden Mr. Meijer en Dr. Brongersma beiden een kwartier toebedeeld, daarna was er gelegenheid voor de aanwezigen om vragen en gedachten te spuien, naar elkaar en naar de forumleden.

Er wordt door COC/NVSH Groningen gewerkt aan een zeer uitgebreid verslag van deze avond, het ligt in de bedoeling dat deze op ruime wijze onder de mensen zal worden gebracht.

Daarom gaan wij op dit moment nog niet verder op de discussie in maar overleggen wij liever eerst met de organisatoren.

In Martijn nummer 11 zullen wij zeker hierop terugkomen.

Als slotopmerking:

Een heerlijke ervaring om deel te mogen hebben als vereniging MARTIJN aan de activiteiten die er nog steeds zijn.

Voor ons, omdat het ons gevoel versterkt dat wij serieus genomen worden, ondanks onze wat luchtige stijl van publiceren, anderzijds is het erg fijn er bij te mogen zijn en mee te mogen beleven wat er nog steeds voor activiteiten ondernomen worden.

Het is voor ons een grote stimulans om er nog harder tegenaan te gaan, de schouders er nog steviger onder te zetten in de wetenschap dat wij niet alleen staan.

Ook hier weer SAMEN ZIJN WE STERK !!!!

Den Haag en Groningen - sukses!!! (ThG)

v. l. n. r. Mr. Meijers, Ds. Klammer, Dr. Brongersma en Dick Bos

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp. KINDERTELEFOONS zijn anoniem, dat wil zeggen dat NIEMAND informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 16 uur tot 20 uur 's avonds.

Kinder -

AMERSFOORT	033	-	622217
AMSTERDAM	020	-	224455
DORDRECHT	078	-	131600
DEN HAAG	070	-	924242
GRONINGEN	050	-	141010
HEERLEN	045	-	722233
LEIDEN	* 071	-	120611
ROTTERDAM	011	-	224455
UTRECHT	030	-	522500
MAAS EN WAAL	08870	-	5800
TILBURG	013	-	365686
VENLO	077	-	18888
Alkmaar	072	-	155528

Meiden -

AMSTERDAM	* * 020	-	231401
ENSCHDEDE	053	-	303578
LAND VAN LUYK	08855	-	5266
LEIDEN	071	-	126052
MAASTRICHT	043	-	11965
NIJMEGEN	080	-	222801
TILBURG	* * * 03440	-	120846
UTRECHT	030	-	322020
ZOETERMEER	079	-	164669
ZWOLLE	038	-	218659

Jongens -

AMSTERDAM	020	-	252225
-----------	-----	---	--------

- * alleen woensdag en zaterdag van 14-18 uur.
- * * alleen maandag en vrijdag van 18-21 uur.
- * * * alleen maandag van 16 - 20 uur en woensdag van 14 - 18 uur.

AGENDA

- 20 JUNI NIJMEGEN, Open avond
20.30 uur, kelder van café
de PLAK, Bloemerstraat 90
NVSH-werkgroep pedofilie
- 5 JULI GRONINGEN, spreekuur
20 uur, Kraneweg 56
NVSH/COC werkgroep JEP
- 13 JULI DEN HAAG, open avond
Groot Hertoginnelaan 203
NVSH-werkgroep JEP
- 10 AUG Den Haag, inloop-avond
- 14 SEPT Den Haag, vakantiefoto en dia-
avond vakantie 1983.

hulpverlening:

NVSH - werkgroep Pedofilie
postbus 6728
6503 GE NIJMEGEN

NVSH - werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
GRONINGEN

Werkgroep S.I.R.
Rechtstraat 20
MAASTRICHT

C.O.C. (landelijk)
Rozenstraat 8
AMSTERDAM

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 ANTWERPEN - België

C.R.L.E.S.
Regard Pluriel
Quai au bois à brûler 63
1000 BRUXELLES (franstalig)

N.I.S.S.O.
Kroostweg 43
3704 EB ZEIST

NVSH (landelijk)
postbus 64
2501 CB DEN HAAG
TELEFONIESE HULPDIENT:
070 - 60 00 10

B
O
U
W
stand

